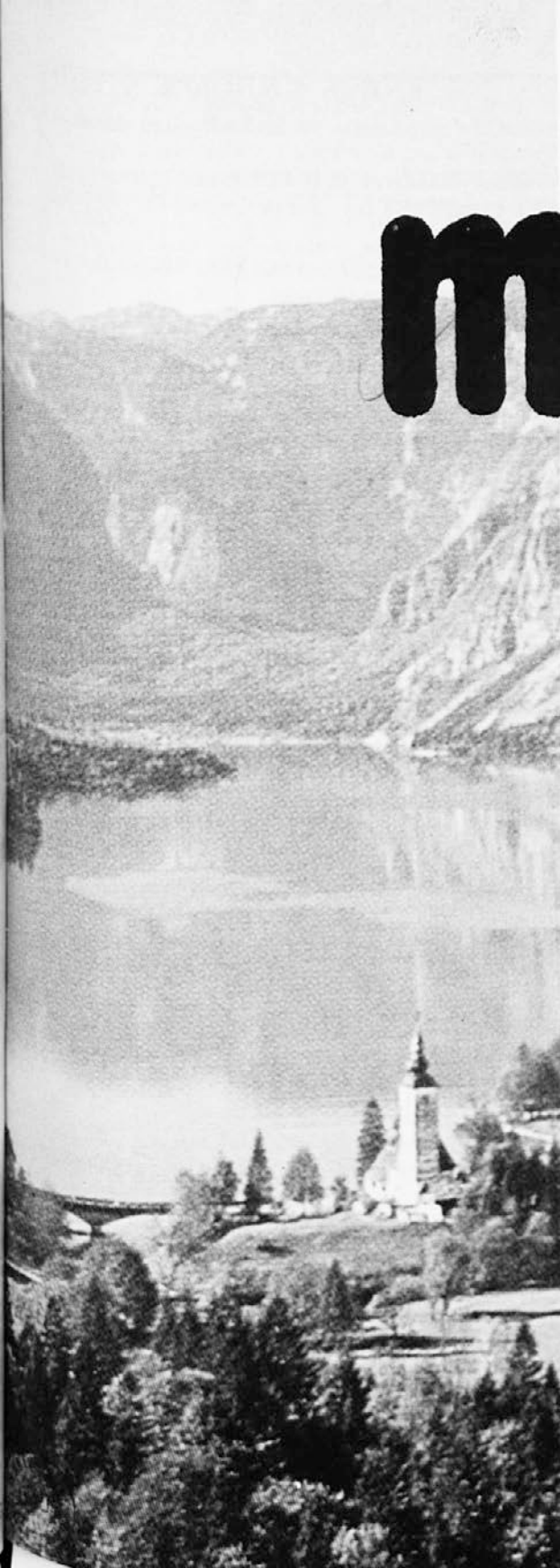

misli

THOUGHTS - LETO 31

AVGUST 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

K SLIKI na platnicah:
Tudi Bohinjsko jezero je
čudoviti kotiček v zavetju
naših planin.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepiš misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Bükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent-bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI — Siena Blažič. Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

DANES pa bi se rad dotaknil čudnega dejstva, ki mu ne vem razlage. Od časa do časa dobim na upravo MISLI pismo bralca: Lepo prosim, sporočite mi, koliko smo dolžni na zaostali naročnini, pa vam takoj poravnam račun. . . To store nekateri ob obpovedi MISLI, ker odhajajo iz Avstralije, drugi pa kar tako, ker jih najbrž vest zaradi večletnega odlaganja le malo preganja.

Kljub vsemu delu in dejstvu, da mi pisma običajno cele mesece obtiče neodgovorjena na mizi, ker enostavno ne najdem zanje časa, pri takihle ljubeznivih prošnjah ne čakam. Z upanjem v srcu, da bo nekdo — morda celo po dolgih letih — poravnal naročnino, pogledam v naročninsko knjigo in piscu sporočim vsoto neporavnane dolga. Pa še kuverto z naslovom MISLI priložim v olajšanje odgovora. Včasih gre le za vsoto nekaj dolarjev, včasih pa je kar lepa številka dolga za vrsto let vsakomesečnega branja. . .

Ne boste verjeli: redka izjema je, da se po računu vprašujoči ponovno oglasi in zares poravnava svoj dolg. Navadno sledi molk, jaz pa pred čudnim vprašanjem, kje je ostala pripravljenost urediti račune? Zna kdo bralcev pojav razložiti?

— Urednik in upravnik

VSEBINA * Šport ali 'šport' – stran 193 * O spoznanju samega sebe – Kahlil Gibran (Iz knjige 'Prerok') – stran 194 * Slomškovi nauki – stran 194 * Slovenstvo in slovenščina – Dr. Marko Kremžar – stran 195 * Kaj povedo številke (Narodnostno opredeljevanje v Sloveniji) – I. P. (Kat. Glas) – stran 196 * Nevihta – Črtica – M.L. – stran 198 * Ne reci nikoli . . . – stran 199 * Mladina piše . . . – Aleksandra L. Ceferin – stran 200 * Življenje piše svoje zgodbe – stran 201 * V Rusiji se ne sme govoriti o miru – Kat. Glas – stran 202 * Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 204 * Izpod Triglava – stran 206 * Živa voda – Chiara Lubich – stran 208 * P. Bazilij tipka . . . – stran 210 * Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 212 * Naše nabirke – stran 212 * Daleč nekje . . . – pesem – Danica Petrič – stran 213 * Multikulturna Avstralija – D. – stran 215 * Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 216 * Z vseh vetrov – stran 218 * Kotiček naših mladih – stran 220 * Križem avstralske Slovenije – stran 221 – Dovtipne od doma – resnici v brk . . . – stran 224.

BOŽJE

Misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 31

ŠT. 8

AVGUST 1982

Šport ali 'šport'

DOMALA vsi časopisi in tudi mnogi periodični listi so objavili komentarje k MUNDIALU '82 – svetovnim nogometnim tekmam, ki so se pravkar odigrale v Španiji. Dragoceni pokal svetovnih prvakov je prišel v roke Italijanske nogometne zveze, mnoge nogometase drugih narodnosti so ob vrtni domov sprejeli prezirljivi žvižgi. Brazilija je pisala o polnih bolnišnicah zaradi srčnih infarktov in drugih posledic pretiranega razburjanja – da, brali smo celo o samomorih . . .

Kaj ne gre vse to mnogo predalet? Saj lahko govorimo že kar o "evangeliju športa", ki je za mnoge žal prvi in edini – skratka: vse . . . Nogomet bi moral biti le zanimiva igra in odpočitek za gledalca, pa je za mnoge popolnoma spremenil svoj značaj. Isto lahko rečemo tudi za druge športne panoge. Kaj je še ostalo od zdravega športnega duha, s katerim naj bi se športnik znal veseliti zmag in bi znal športno prenesti poraze? Kaj je ostalo od duha, ki naj gledalca dviga nad tulečo množico, katera brezpogojno, za vsako ceno, zahteva "kruha in iger"? "Cilji športnih dejavnosti so v krepitvi telesnih sposobnosti, ki omogočajo tudi večjo duhovno dejavnost, notranjo svobodo in obvladovanje samega sebe. Svetovni auditorij pa bi rad iz športnih srečanj naredil cirkuške arene in iz nastopajočih gladijatorje . . ." beremo v komentarju slovenske "Družine". V dokaz je dejstvo, da ni v sportu nobenih meja več: kakor pri smučarskih skokih hlepijo le po daljavi brez misli na varnost skakalca, tako avtomobilske dirke niso zanimive brez nekaj hudih trkov. Maršikateri intervju z gledalci je že pokazal, da prihajajo nekateri ljudje na dirke prav s tem namenom, da bi videli pošteno trčenje, pa četudi bi voznika mrtvega potegnili izpod razbitega ali gorečega avta.

Ko je človeško življenje postranskega pomena, pade vred-

O spoznanju samega sebe

»Vaša srca spoznavajo v tišini skrivnost noči in dneva.

Toda vaša ušesa pričakujejo odmev spoznanja vaših src.

Tako bi spoznali v besedah to, kar ste od nekdaj poznali v mislih.

S svojimi prsti bi se dotaknili golih teles svojih sanj.

Prav je, da to hočete.

Skrivnostni vreclec vaše duše mora izvirati in odžuboreti proti morju;

in zaklad vaših neskončnih globin naj se razkrije pred vašimi očmi.

Vendar naj ne bo tehtnice za tehtanje vašega neznanega zaklada;

in ne iščite globin svojega spoznanja s palico in merilom,

kajti jaz je morje brez meja in meril.

Ne reci: »Našel sem resnico,« marveč: »Našel sem eno resnico.«

Ne reci: »Našel sem stezo duše,« marveč: »Našel sem dušo, ki potuje po svoji stezi.«

Kajti duša potuje po vseh potih.

Duša ne potuje po eni črti, tudi ne teče kot potok.

Duša se razvija kot lotos z neštevilnimi laticami.«

Kahlil Gibran

nost športnega duha na ničlo. Ko temu dodamo še prekli-
njanje trenerjev in divje zloželjne klice navijancev, niti ničla ni
dovolj nizka na športnem merilu. In kako poniževalno zveni
za to merilo, kadar beremo v časopisu ali zremo na novicah,
da je ta in ta klub "prodal" igralca, drugi pa ga je "kupil".
Kaj ne govorimo tako o živini, ki jo gonijo na sejem? Pa
smo pri vsem tem tako odločno proti vsakemu suženjstvu. . .

Ne bi želel, da bi po tem mojem pisanju kdo rekel, da so
MISLI proti športu; ali pa, da krščanstvo na splošno športa
ne sprejema. Nasprotno: šport je zdrav, dokler je v mejah,
a teh je žal vedno manj. Športu naj bi dali prvotni značaj,
ki ga tako rapidno izgublja, prvotno mesto, s katerega tako
žalostno pada. Vse preveč je znakov, kako se ljubitelji športa
kaj lahko spremene v drhal, ki izgubi sleherni človeško pote-
zo ter je zmožna sovraštva in celo krvi. Vrniti se moramo k
ideji Coubertina, pobudnika modernih olimpijskih iger, ki je
spet in spet poudarjal, da je važno sodelovanje, rezultati pa
so na drugem mestu. Ko bo to pravilo zares spet sprejeto,
potem bo sleherni šport zopet nekaj veljal in tudi medna-
rodne nogometne tekme bodo pokazale drugačno sliko. Stari
rek: ZDRAV DUH V ZDRAVEM TELESU! se bo izkazal
kot še danes pravilna pot, na kateri se moremo ob slehernem
športnem udejstvovanju telesno in duševno krepiti.

Slomškovi nauki:

Preljubi očetje in matere, sreča ali nesreča prihodnjih dni v vaših ro-
kah leži. To so vaši otroci. Kakor jih boste zredili, take čase bomo ime-
li, slabe ali dobre, vi pa krvavo šibo ali pa zlato krono.

+

Če hočeš otroke za sveto vero oživiti, moraš tudi ti za sveto vero go-
reti; saj se iz ledu ogenj ne ukreše.

+

Moli in delaj! Kdor se teh reči v mladosti prav nauči, ta svojo hišo na
skalo pozida — vsi viharji sveta mu je ne bodo podrli.

+

Če mladine pred potopom ne obvarujemo, bodo z njo tudi srečni ča-
si potonili.

+

Ne bo žlahtnega sadja, ne pridnih ljudi, ako ne bo poštenih fantov in
deklet.

+

Kdor izgubi vero, izgubi vse. Pred to največjo nesrečo naj vas in vaše
otroke obvaruje vaša ljubezniva Mati Marija.

SLOVENSTVO IN SLOVENŠČINA

DA JE STVARI treba plačati — za vsako po svoji ceni —, je naravno. Če stvar kupimo, plačamo zanjo v denarju; če jo zamenjamo, jo povrnemo z drugo dobrino; če si jo naredimo sami, si jo pridobimo za ceno časa in napora. Darov pa, ki so znak naklonjenosti, seveda ni mogoče plačati, temveč jih lahko povrnemo le z drugo obliko ljubezni, ki ji pravimo hvaležnost. Če bi hotel kdo darilo odplačati z denarjem, bi darovalca užalil, kajti denar, ki je simbol tvarnih vrednosti, sam od sebe ne sega v višine moralnih vrednot.

Vse to prav lahko razumemo, kadar pa gre za velike vrednote, nam logika kljub temu včasih odpove.

Slovenstvo in njega izraziti znak in kras — slovenščina, sta vrednoti, ki ju je Stvarnik zaupal našemu rodu in v rodu vsakemu članu posebej. Prejeli smo ju kot izraz ljubezni in zaupanja, zdaj v izrednih razmerah pa včasih ne vemo, kako ravnati s Stvarnikovim darom.

Vsekakor gre za višji vrednoti kakor sta na primer avto in televizor, a si vendarle radi domišljamo, da ju moremo uporabljati, ohranjati in celo predajati — zastonj. Če pa pridemo do spoznanja, da zastonj le ne bo šlo, si skušamo pomagati z denarjem.

Koliko in komu naj plačamo, da nam bo ohranjal slovenstvo, se sprašuje ta ali oni, medtem ko se čudi, zakaj njegovi otroci slovensko ne govore.

Pozabljamo, da duhovnih dobrin ni mogoče kupovati.

Krščanstvo na primer je vrednota, ki zahteva od vsakega kristjana visoko ceno. Sprejmemo jo iz ljubezni do Stvarnika in jo odplačujemo s svojim življenjem. Redko pa se spomnimo, da bi iz ljubezni do istega Boga morali prav tako hvaležno in z veseljem sprejeti podobno ceno, ki nam jo nalaga podarjena vrednota slovenstva.

Vprašanje, ali je slovenstvo večja ali manjša dobrina od pripadnosti drugim narodom, je odveč, kajti v edinem življenju, ki smo ga prejeli, nam je bila podarjena in zaupana — edina ta.

Ker pa ne gre za tvorno vrednoto, je ne bomo mogli nikdar ne ohranjati ne večati ne posredovati izključno s pomočjo tvarnega premoženja. Bodimo si na jasnem: denarna sredstva so potrebna za lažji razvoj višjih vrednot, a sama na sebi niso vir življenja.

Prav kakor družinska skupnost zahteva tudi naroda s svojimi vrednotami trajno prisotnost našega srca.

DR. MARKO
KREMŽAR,
Argentina

Ko si mlada zaročenca zidata hišico za svoj bodoči domek, prav dobro vesta, da sta pesek in opeka potrebni sredstvi, nikdar pa zadosten pogoj za njuno srečo. To si pridobi družina edinole z vztrajno in požrtvovalno ljubeznijo. Ko zidamo naši skupnosti lepe in potrebne Domete, pa včasih vendarle skoraj nehote upamo, da imamo s tem, ko smo plačali zidove, neka tudi že plačano ceno za življenje slovenstva v njihovem okviru. Ko pa nam skušnija pokaže, da le ni tako, bi včasih še vedno radi poskusili, ali ne bi bilo mogoče "kupiti" za mladi rod narodne zavesti, podobno kakor "kupimo" zdravje pri zdravniku ali v lekarni.

Pa na žalost ni mogoče. Ne le del našega premoženja, temveč predvsem del našega lastnega srca in življenja mora biti posvečen vrednotam, ki so sad ljubezni in ki imajo v naravnem redu najpopolnejši izraz v družinski in narodni skupnosti. Odtod potreba gorečega navdušenja in požrtvovalnega dela za slovenstvo in krščanstvo tako v lastnih družinah kakor v naši skupnosti — ne glede na trenutno osebno korist in plačilo.

Kdor bi skušal poživiti družino ali skupnost s tem, da "kupi" in najema tuje veselje, bodisi s pomočjo tehnologije, bodisi s pomočjo tehnikov — bo imel kmalu žalosten dom.

Tu gre toliko za televizijo, ki spodriva domač družinski razgovor, kakor za neslovenske ali narodno nezavedne tehnike, ki urijo našo mladino v športu, a ji pri tem jemljejo smisel za slovensko govorico, mišljenje in čutenje — v okviru slovenskih Domete.

Velike vrednote niso zastonj, a jih ni mogoče kupiti! Treba jih je prislužiti z ljubeznijo, katera vedno zahteva kako odpoved.

V dolgih letih zdomstva smo lahko spoznali, da je mogoče plačevati ceno za najvišje vrednote tudi kljub hudemu pomanjkanju tvarnih sredstev, dokler živimo in delamo zanje ponosnih in veselih src ter se znamo odreči površni zunanosti. Tako jih bomo gojili in ohranili v naši sredi tudi v bodoče — iz roda v rod.

Članek istega naslova je v prejšnjih MISLIH obravnaval številke na polju slovenske Cerkve in njenih duhovniških poklicev. Ta prav tako obravnava številke, a tokrat iz popisa prebivalstva Slovenije. Zelo informativno nam prikaže narodnostno opredeljevanje (in neopredeljevanje) v Sloveniji. Številke nas vsekakor zanimajo in obenem — plaše. Marsikaj prikažejo in dokažejo. Kot je bil članek zaskrbljujoče pisan in so ga brali zamejski Slovenci v goriškem "Katoliškem glasu", tudi nas navdaja z občutkom, da izgublamo kos za kosom rodne domovine in da naša narodna zavest občutno meša . . .

Kaj povedo številke...

Narod, narodnost	1953	1961	1971	1981
Slovenci	1.415.448	1.522.248	1.624.029	1.712.445
Hrvati	17.978	31.429	42.657	55.625
Srbi	11.225	13.609	20.521	42.182
Jugoslovani	—	2.784	6.744	26.263
Muslimani	1.617	465	3.231	13.425
Madžari	11.019	10.498	9.785	9.496
»deželani«	—	—	2.705	4.018
Makedonci	640	1.009	1.613	3.288
Črnogorci	1.356	1.384	1.978	3.217
neopredeljeni	—	—	3.073	2.975
Italijani	854	3.072	3.001	2.187
Albanci	169	282	1.281	1.985
Romi (cigani)	1.663	158	977	1.435
Čehi	807	584	445	433
Nemci	1.617	732	422	380
Poljaki	275	222	194	204
Rusi	593	295	302	194
Ukrajinci	—	—	143	192
Avstrijci	289	254	278	180
Slovaki	60	71	85	144
Bolgari	49	180	139	105
Romuni	41	48	43	94
Turki	68	135	53	87
Rusini	46	384	66	54
Grki	24	50	24	18
Vlahi	9	6	5	17
Zidje	15	21	72	9
druge narodnosti	352	449	307	577
nečitljivi, nejasni odgovori	211	1.154	2.964	10.635

PRVI povojni popis prebivalstva leta 1948 je naštel v tedanji Sloveniji, torej v oni brez obalnih krajev, 1,39 milijona prebivalcev. Od tega je bilo 1,35 milijona ali 86,98 odstotka Slovencev, Hrvatov je bilo v Sloveniji tedaj 16.090 ali 1,16 odstotka, neslovanov 14.987 ali 1,1 odstotka, Srbov 7.841 ali 0,56 odstotka, drugih Slovanov 2.544 ali 0,18 odstotka, Makedoncev 366 ali 0,03 odstotka, neopredeljenih muslimanov (torej zdajšnjih Muslimanov) 179 ali 0,01 odstotka. Našteli pa so tudi 10 občanov, za katere niso vedeli, ali niso mogli ugotoviti, kakšne narodnosti so. Delež Slovencev v prebivalstvu Slovenije se je torej tedaj v primerjavi s predvojnimi povečal, kar je pripisati

vojni in medvojnimi premiki prebivalstva, med drugim umikom kočevskih Nemcev ter povojnemu izganjanju tujerodcev.

Odtlej so bili še štirje popisi prebivalstva. O zadnjem, lanskem, so objavili podatke o narodnih in narodnostih za Vojvodino in Kosovo, in sicer že nekaj tednov po popisu, za republike pa pozneje in tako nedavno tudi podatke za Slovenijo. Po teh podatkih je bilo marca lani od 1.891.864 stalnih prebivalcev Slovenije 1.712.445 Slovencev ali 90,52 odstotka prebivalstva republike. Sicer pa kaže podatke o številu občanov po narodni in narodnostni opredelitvi ob tem članku objavljena razpredelnica.

Primerjave med popisi prebivalstva v Sloveniji torej kažejo, da se zaradi priseljevanja občanov iz drugih republik v celotnem številu prebivalstva republike niža delež Slovencev. Niža se tudi delež Madžarov, Italijanov, Romov, Čehov, Nemcev, Poljakov, Rusov, Avstrijcev itd. Nasprotno pa se v Sloveniji povečuje delež Hrvatov, Srbov, Muslimanov, Makedoncev, Albancev, Bolgarov itd. Poleg teh pa se zelo povečuje tudi delež narodnostno neopredeljenih občanov, ki to neopredeljenost izražajo z imenom "Jugoslovan" ali z imenom dežele posamezne republike, kot Dalmatinec, Hercegovec, Štajerc, Kranjec ipd. Tretja vrsta neopredeljenih pa so tisti, ki jim 170. člen zvezne ustave omožiča, da ostanejo sploh brez imena.

Kot trdijo v slovenskem zavodu za statistiko, niso podrobneje raziskali, ali je in kolikšen je delež onih "deželanov" – ali kot jih imenuje statistika "oseb, ki so se izrekle po regionalni pripadnosti" – z imenom slovenskih dežel. Prav tako nimajo podatka, koliko je deželanov po imenu dežel drugih republik. Njihovo število je sicer v Sloveniji majhno, a se je število tako neopredeljenih – ali bolje opredeljenih v primerjavi s prejšnjim popisom – vendarle povečalo kar za 48,5 odstotka.

Druga skupina narodno neopredeljenih občanov so Jugoslovani. Njihovo število se je od zadnjega popisa dvignilo v Jugoslaviji od 273.077 kar na 1.216.463 ali za celih 346 odstotkov, čeprav se je prebivalstvo Jugoslavije v teh desetih letih povečalo za 9,2 odstotka. V Sloveniji je dvig števila "Jugoslovanov" manjši, a je vendarle visok, saj jih je kar za 289 odstotkov več.

Na račun povečanega števila onih, ki so se izjavili za Jugoslovane, sta se v zadnjih desetih letih, oziroma ob popisu "zmanjšala" tudi oba številčno najmočnejša naroda v Jugoslaviji, namreč srbski in hrvaški. Tako so ob zadnjem popisu v Jugoslaviji našli kljub naravnemu prirastku za 0,1 odstotka manj Srbov in celo za 2,2 odstotka manj Hrvatov kot pred desetimi leti, kar je v obeh republikah povzročilo neugoden občutek.

V Sloveniji se je največ občanov izreklo za Jugoslovane v ljubljanskih občinah, v mariborskih, kranjski občini, na Jesenicah, v občini Celje, Koper, Velenje in Postojna. Zaenkrat se še ni veliko razpravljalo o tem, ali gre to povečanje "Jugoslovanov" v Sloveniji na račun občanov, ki so se priselili z neutrjeno narodno zavestjo, ali pa na račun narodno mešanih zakonov zaradi pretirane narodne zagrizenosti narodno različnih zakonov. Takšno ravnanje je sicer čudno, vendar očitno zakonca zaradi vsak svojega narodnega ponosa nočeta zase, ali kar je tisto, za svoje potomce privoliti v imenovanje po narodu svojega zakonskega druga in se potem raje odpovesta prav temu, na kar sta tako ponosna.

O obstoju prvega vzroka, namreč neutrjene narodne zavesti pri določenem številu občanov je moč sklepati pri številnih občanih, ki so bili na primer pri prejšnjih popisih pripravljeno razglasiti se za Hrvate in Madžare, zdaj pa so se ogreli za "Jugoslovane". Podobni primeri so v Črni gori na račun prej razglasjanja za Srbe, itd. V Bosni in Hercegovini je pri posameznih občanih opaziti celo trojne preskoke, namreč občane, ki so se enkrat že razglasili za Srbe oziroma za Hrvate, pri predzadnjem popisu za Muslimane in pri zdajšnjem za Jugoslovane. Takšne primere omahovanja je razbrati iz popisnih številki tudi pri delu slovenskih Romov, ki so se za to narodnost leta 1953 opredelili tako množično, da so jih v Sloveniji našli 1.663, pri naslednjem popisu so se verjetno razglasili večinoma za Slovence (saj govori statistika le o 158 Romih v Sloveniji), leta 1971 pa se jih je precej spet premislilo, saj jih je popis našel 977, lani pa 1.435.

Res je, da lahko v Jugoslaviji vsakdo izraža svojo narodno pripadnost tako kot jo čuti. To pravico mu daje tudi ustava. Vendar pa je za narodno zavednega človeka značilna prav stanovitnost vztrajati v narodu, iz katerega je izšel ali s katerim se je v dolgotrajnem sožitju zrastel. To je najbrž tudi eden glavnih smislov pojma naroda. Če te stanovitnosti ni, se pojmovanje narodne pripadnosti spremeni v nekaj, kar je manj trdno kot je trdno članstvo v stranki ali pa v družbenopolitični organizaciji. Za izstop iz takšne organizacije je namreč potreben tudi pristanek organizacije in ne le vsakokratno razpoloženje naveličanega člana.

Ta stanovitnost pa je seveda odvisna od vzgoje in zrelosti človeka in šele nato od morebitnih gospodarskih in podobnih pritiskov.

O tem, da v Sloveniji narodnega ponosa ni preveč, in da peša, govori tudi zadnja vrstica v tu objavljeni razpredelnici. Nekaterim narodna zavest tako malo pomeni, da so se razglasili za Marsove, Hotentote in podobno. Takšnih odgovorov, ki jih statistika uvršča med nečitljive in nejasne odgovore, je bilo ob popisu leta 1948 v Sloveniji le deset, leta 1953 jih je bilo 211, leta 1971 so se povzpeli na 2.964, lani pa že na 10.635 ali kar 0,56 odstotka prebivalstva republike Slovenije. O teh rečeh bi gotovo veljalo razmišljati, saj pričajo, da z vzgojo narodne zavesti nekaj ni v redu.

I. P.

NEVIHTA

KAKOR pravljico smo poslušali otroci, ko nam je babica pravila o "nevihti". Res, pravljica nam je bila ta pripoved, ker si nismo mogli predstavljati, da bi moglo biti to res. Samo enkrat smo babici omenili naše dvome. Pa je potem pošteno nejevoljna zapretila, da nam nikoli več ne bo povedala nobene pravljice, ne resnične, še manj pa izmišljene.

A prosili smo jo in spet je pravila, še bolj živo. Obraz ji je med pripovedovanjem zardel: kar mlada je postala, tako mlada, kot je bila takrat, ko se je to go-dilo...

+

Mlakarjevi so bili takrat zelo bogati. Vsako leto jim je vrglo polje toliko, da so imeli za davek in za dom, pa jim je še ostalo; da od živine sploh ne govorim. Zato ni čuda, da je mladi Mlakar pozabil na Boga. Prvi otrok mu je umrl, pa se je še bolj zakrknil. Otroci smo mu šli s pota, starejši so samo nujne stvari z njim govorili.

Le naš oče se ga ni ogibal. Kadar ga je srečal, sta se pozdravila in vselej za hip postala.

Potlej je prišel tisti dan. Že več dni je pritiskala vročina, da je žito kar sproti zorelo. Včeraj še zelena polja so se pozlatila in najbolj pridni so že začeli žeti.

"Jutri bomo tudi pri nas začeli," sem slišala praviti Mlakarja pred hišo očetu. "Da bi le vreme držalo!"

"Soparno je! Bog nas varuj hude ure!" je odvrnil oče.

"No ja, dobro polovico žita bom lahko prodal, tako je letos obrodilo!" se je pohvalil Mlakar, ki mu je bila beseda o Bogu neprijetna.

"Da bi le vreme držalo," je ponovil oče. "Lahko bo potlej žeti."

Ko sta se poslovila, je oče šel na polje, kjer so naši želi. Ko so se opoldne vrnili domov, je oče le malo jedel. "Skrbi me, ko je tako soparno. Če bi nam le s to-čo prizaneslo!"

"Bog in sveti božji križ! Da bi le ne bilo toče!" je dejala tudi mati in se pokržala. Žlice, ki jo je položila na mizo, ni več prijela.

"Bomo pa kar šli," je dejal hlapec po kosilu. "Če pride dež, bomo pa potlej počivali!"

Šli so, pa so se kmalu vrnili. Izza gora se je dvignila temna, črna stena oblakov. Kakor bi hiteli za vetrom, ki je završal preko vrhov dreves, so se zapodili proti soncu.

Komaj so ga zakrili, je prvi blisk presekal to temno steno. Nato pa niso več ugasnili. Trepetaje sem šla na vrh, kjer smo imeli shranjen žegnan les. Mati je medtem poiskala blagoslovljeno vodo in kropila okrog hiše. Oče, ki je zadnji prišel s polja, mi je vzel vejice iz rok in jih počasi polagal na ogenj. Vsi smo se zbrali okrog njega v kuhinji in začeli moliti. Tiha je bila naša molitev. Vsak grom jo je skoro zadušil. Pa je bila zato tembolj prisrčna.

"Treska in hudega vremena – reši nas, o Gospod!"

Čeprav je vršal veter preko dreves in tulil okrog voglov, smo dobro slišali prasketanje. Nehote sem se ozrla skozi okno. Tam daleč za našo hišo se je razprostiral široki Mlakarjev grunt. Lepo ga je bilo videti skozi naše okno. Tokrat je bil ves zavrt v sivo meglo. Kakor bi se črni oblak vlegel nanj. In takrat so priletele prve kaplje tudi na naše okno. Niso odskočile. Razlile so se po oknu in zapustile za seboj prašno sled.

"Hvala Bogu!" sem slišala mater med molitvijo. Tudi ona se je zagledala skozi okno. Le zakaj je rekla "Hvala Bogu!", sem si takrat mislila. Danes vem. Vedela je, da bo toča prizanesla, ker je začel dež.

Še smo molili, ko je bil zunaj pravi sodni dan. Pa je dobre pol ure pozneje začel pojemati veter, dež je le še milo rosiljal in za temnimi oblaki se je širilo plavo nebo. Kmalu se je prismehtljalo sonce in obilno sveže namočeno zemljo.

Otroci smo brž pohiteli ven proti Mlakarju. Tam pred njegovimi njivami smo prestrašeni obstali. Vse

je bilo pobito. Njive so kot suha rebra molile svoje črne brazde in razore, ki so bili pokriti s stolčeno slamo. Po razorih je še stala voda, po njej so plavali kosci toče. Brž smo otroci zabredli v motno vodo in lovili ledene orehe. Steli smo, kdo jih bo več dobil. Če si ujel majhnega, se ti je stopil v roki, še preden smo jih sešteli.

Pa se nismo dolgo igrali. Zagledali smo Mlakarja, ki je prišel iz hiše in s povešeno glavo stopal proti njivi. Stekli smo domov. Med tekom pa smo še videli Mlakarja, kako je obstal na okrajniku in dvignil pest proti nebu.

Seveda smo doma povedali, kaj smo videli. Oče je kmalu odšel in zvečer je prišlo pet kmetov k nam.

"Samo njega je zadelo," je dejal sosed. "Vse mu je pobilo."

"Da, nam je prizaneslo. Bogu se moramo zahvaliti," je dejal Jernejevec. "Zahvaliti se mu moramo!"

"Mlakar bo še znorel, tako ga je prizadelo," je menil Zarobnik.

"Saj pravim, da se moramo zahvaliti," je spet povzel besedo Jernejevec.

"Kaj bi dolgo onegavili!" se je oglasil moj oče. "Dva polovnjaka bi pri nas lahko pogrešili."

"Če bi vsak dal dva polovnjaka, bi se Mlakarjevi že prepribili čez zimo. Pa še za pomladno setev bi kaj osta-

lo," je očeta podprl sosed in uspelo je.

Naslednjo noč je bilo začuda nemirno po vasi. Temne postave, globoko sklonjene pod težkimi bremenami, so v senci hiš in dreves sopihale proti Mlakarju.

In ko je ta zjutraj stopil na prag, je začuden obstal. Na obeh straneh vrat so stale ob steni polne vreče, druga ob drugi.

Ni mu bilo treba pogledati, kaj je notri. Hlapcem je ukazal, naj znosijo vreče v kaščo in tam izsujejo žito. Vreče pa naj lepo na kup zdevljejo, je dejal.

Proti večeru jih je vzel preko ramen in šel od hiše do hiše. Kakor je bil prej zaprt in je le malo govoril z ljudmi, tako se je sedaj razživil. Smehljaj se je vselej, ko je stopil preko praga v hišo ali pa iz hiše.

Nazadnje je prišel še k nam; mi smo že večerjali.

"Boš prisedel," ga je povabil oče in mu porinil stol. "Miha," je začel Mlakar in ni sedel. "Miha, letos sem imel najlepši pridelek. Še požel nisem, pa imam že vse omlačeno. Bodi zahvaljen, Miha," je ponudil očetu roko.

"Bog bodi zahvaljen!" je dejal oče in mu stisnil roko. "Zdaj pa le sedi in zajemi, če ne ti ne bo nič ostalo!"

"Pa bom – v božjem imenu, Miha," je dejal Mlakar in sedel. Potem pa je še enkrat ponovil: "Pa bom – v božjem imenu! . . ."

M. L.

Ne reci nikoli

- o svojem branju: nisem več otrok
- o svojih starših: so nazadnjaški
- o svoji zabavi: človek živi samo enkrat
- o svoji prihodnosti: bom že imel srečo
- o drugih: naj si pomagajo sami
- o svojih napakah: sem pač takšen
- o svojih dolžnostih: te pridejo jutri na vrsto
- o svojih stvareh: zanje skrbi kdo drug
- o svojem neuspehu: imam vedno »smolo«
- o dobrih mislih: jih ni
- o ljubimkanju: pri tem ni nič slabega
- o navdušenju: zame ne pride več v poštev
- o svojem nasprotniku: kakšen bedak
- o svojih bojzljivostih: drugi tudi tako delajo
- o dejavnem sodelovanju: samo ne drugih vznemirjati
- o smrti: ne mislimo na to

Takšne besede ubijajo dušo, mladost, prizadevanje in ljubezen.

Mladina piše...

V etničnem časopisju prevladujejo članki odraslih piscev in z izjemo posebnih "kotičkov" mladina razmeroma malo piše. Pravtako se vse premalo razpravlja, kaj mladina dela in misli, kakšni so njeni pogledi na svet, upi za bodočnost...

Vesela sem, da je urednik sprejel v objavo nekaj prostih spisov višješolcev, ki obravnavajo razna vprašanja. Vrednost je tudi v tem, da študenti niso vedeli, da bo objavljeno, kar so sestavili.

Sestavki zrcalijo miselnost študentov. Zaključek si lahko napravi vsak sam. Mislim, da smo ob branju lahko dobre volje in skupno delimo optimistični pogled na prihodnost.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

IZOBRAŽEVANJE SE ZAČNE OB ROJSTVU IN SE NADALJUJE DOKLER ŽIVIMO

IZOBRAZBA (education) je splošna beseda široke uporabe v vsakdanji govorici. Toda kaj pomeni v resnici izobrazba? Večina ljudi se ne zaveda resničnega in pravega pomena te besede. Če rečemo, da izobraževanje začne ob rojstvu in se nadaljuje dokler živimo, bo marsikdo dvignil obrvi in oporekal: saj ne hodim celo življenje v šolo, pa sem izobražen, ali ne? Vendar če prav premislimo, bomo uvideli, da se vsak mož, žena, otrok izobražuje, to se pravi uči, skozi celo svoje življenje. Tako gledano, je izobraževanje nikdar prekinjeno usposabljanje človeka za življenje, tako umsko kot moralno.

Ko otrok vstopi v svet, ne ve še ničesar. Toda od prvega trenutka gre vsa njegova energija v trud, da spremeni to nevednost v poznavanje, najprej bližje okolice, potem pa vse širšega kroga. Starši so otrokovi prvi in najboljši vzgojitelji. Z ljubečimi rokami mu pomagajo storiti prve korake in ga vodijo pri izgovorjavi prvih besed. Hoja in govor sta osnovi v izobrazbi človeka. Pozneje se otrok uči, kako skrbeti zase tako, da se sam kopa, oblači in je. Postopoma starši sestavijo listo (največkrat brez konca) stvari, ki jih "moraš" storiti ali "ne smeš". Vse to je zadeva "dobre vzgoje", skozi katero se izoblikuje značaj dobrega člana družbe. Ko je otrok dovolj star, ga pošljejo v šolo, kjer se uči najprej "branje, pisanje in računanje". Te spretnosti mu pomagajo, da sčasoma več zve o svetu, v katerem bo moral kot odrasel imeti bolj samostojno in aktivno vlogo. V šoli si pridobi znanje, s katerim si bo pozneje pomagal najti dobro zaposlitev. V šoli tudi spozna pomen pravega, dolgotrajnega prijateljsva. Nauči se delati skupno z drugimi, pravtako pozornosti, tolerance, razumevanja in potrpežljivosti.

Vse to se nadaljuje na visoki šoli, ki ni samo priprava za poklic, ampak pomeni tudi razširjanje obzorja, večjega znanja in izmenjavo misli.

Vendar vse, kar je bilo do sedaj rečeno, je le priprava za tisto, kar imenujemo življenje. Življenje samo v resnici izoblikuje, ali recimo "izobrazbi" človeka. Vedno mu postavlja nova vprašanja, zapreke, težkoče s katerimi se mora spoprijeti. V današnjem svetu, ko tehnološki razvoj prinaša nove in vse večje spremembe iz dneva v dan, ne more nihče več reči: jaz sem šolo že končal in se mi ni treba več učiti.

ZA VSAKEGA FANTA IN DEKLE PRIDE ČAS, KO MORA ZAPUSTITI SVOJ DOM IN ITI NA SVOJE

DANES mladi človek komaj čaka, da stopi čez prag doma v širni svet, kjer ga čaka toliko novega. Večina mladih ljudi čuti potrebo po neodvisnosti in samostojnosti od svojih staršev, ker vedo, da si bodo lahko samo kot posamezniki, z lastnimi talenti in sposobnostmi utrli pot v svet.

Včasih je to bolj veljalo za fanta, ki je smatral samostojnost kot prehod iz mladostne v zrelostno dobo. Za dekle je bilo to drugače. Ostala je pod varstvom staršev, dokler ni prišel čas, da se omoži in menja svoj dom za dom svojega moža. To se je spremenilo. Danes si dekle ravno tako želi samostojnosti in ima iste možnosti v izobrazbi in zaposlitvi. Za dosego ciljev je pri obeh važna le nadarjenost in odnos do življenja.

Nekateri zapustijo dom in se osamosvojijo s tem, da si dobijo stalno zaposlitev in se torej lahko sami preživljajo. Za druge je ta prehod na svoje, ko gredo drugam študirat na visoke šole in tako prvič zapustijo svoj dom. V obeh primerih pomeni "iti na svoje", biti odgovoren za samega sebe. Nikogar več, ki bi rekel:

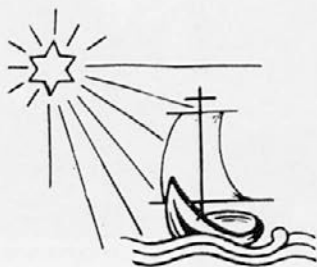
“to smeš” ali “to ne smeš”. Zdaj mora vsak vedeti, kaj sme in kaj ne sme in se po tem ravnati.

Svet nenadoma postane drugačen. Do sedaj so mu drugi pripovedovali o svetu, sedaj dobiva nove vpoglede po lastni izkušnji. Ima priložnost srečati druge ljudi. Naleti na probleme in ne ve vedno, kako jih rešiti, a je vse del življenjske poti. Le tako se lahko pripraviti na bodočnost.

Prej ali slej vsak mladi človek mora zapustiti gnedo in najti svoje mesto v svetu. Za nekatere bo ta pot težka, za druge lažja. To je pač življenje, lepo ali grdo, moramo ga vzeti v celoti in biti odrasel pomeni, da smo sposobni za premagovanje težav.

Vedno sem mislila, da bo zanimivo zapustiti dom

in iti na svoje. Biti neodvisna, prosta in delati kar hočem. Hotela sem se naučiti, kako shajati z drugimi ljudmi in se znajti v nerodnih razmerah. Nisem vedela, preden sem odšla, kaj vse me bo čakalo. Težko je bilo navaditi se na novo okolje. Doma mi je bilo vse samoumevno. Za vse je skrbel mati. Nikdar mi ni bilo treba skrbeti, kaj bom jedla in kaj bom oblekla. — Težko je bilo prve tedne, ko sem morala za vse to sama skrbeti, nobenega ni bilo, ki bi mi pomagal. Poleg obveznega študija in vsega ostalega v vsakdanjem življenju, je bilo nekaj časa kar bridko. Prvič sem razumela, kaj v resnici pomeni zapustiti dom. In vendar, zadovoljna sem, ker sem v spoznanju vrednosti doma in v težavah, ki sem jih morala premostiti, v mnogem dozorela.

življenje piše svoje zgodbe

NAJUDARNEJŠA slovenska Marijina pesem je gotovo znana in priljubljena MARIJA SKOZ ŽIVLJENJE VODITI SREČNO ZNAŠ . . . Postala je resnično naša ljudska zborovska pesem, s katero se kar redno slovesno zaključujejo množični cerkveni nastopi.

Ko pojemo to Marijino pesem, pa redkokdo pomisli na njenega skladatelja - IGNACIJA HLADNIKA, ki je živel in ustvarjal v Novem mestu. O njem nam je skladatelj Matija Tomc ob svoji osemdesetletnici napisal v “Cerkveni glasbenik” (št. 10–12, 1979) in ohranil tale spomin:

V letu 1912–1913 – torej pred sedemdesetimi leti – sem po končani osnovni šoli prišel v prvi razred gimnazije. Tudi tam so me čakala odkritja. Prej je učil na gimnaziji Ignacij Hladnik, ki je bil takrat vodja vsega glasbenega življenja v Novem mestu. Bil je v najlepših moških letih in nekako na vrhu svojega glasbenega ustvarjanja. V šolo je prišel vedno z violino pod pazduho. Še danes me preseneča, da je učil vse glasove, tudi tenorje in base, z violino. Še danes mi zveni v

ušesih Sattnerjeva “Jeftejeva prisega”, ki smo jo nastudirali z gimnazijskim zborom in jo ob neki slovesnosti izvajali. V gimnazijskem zboru sem pel sopran.

+

Ko sem bil že profesor na škofijski klasični gimnaziji v Šent-Vidu, me je pot nekoč zanesla v Novo mesto. Na glavnem trgu se mi približa berač in me poprosi za “dinarček”. Bil je zelo revno oblečen, na pol raztrgan in hudo postar. Ko sem ga nekoliko natančneje pogledal, sem v njem spoznal – H l a d n i k a . Toda to ni bil tisti Hladnik izpred dvajset let, ko je bil res eleganten, z umetniško frizuro, da so lasje v valovitih kodrih padali preko ramen. Bil je neke vrste občinski revež, slabo telesno oblečen – in rekel bi – tudi duševno zapuščen. V srce se mi je zasmilil. Ne dolgo za tem je umrl. Pokopali so ga na pokopališču na robu mesta (zdaj je tam menda pošta ali postajališče za avtobuse). Na grobu so mu zapeli njegovo najbolj poljudno pesem “M a r i j a s k o z ž i v l j e n j e . . .” Mislim, da so ga pozneje prenesli na novo pokopališče v Ločni ali kje že.

Ko je že
na ovitku
Bohinjsko
jezero,
pa naj bo še tu
MOTIV
IZ BOHINJA
s prijazno
starodavno
cerkvico
sv. Janeza.

V Rusiji se ne sme govoriti o miru

Zanimivi članek, ki zgovorno prikazuje dvoličnost komunizma, je nedavno prinesel goriški "Katoliški Glas" in je vreden tudi našega branja.

KO SE JE minulo jesen po zahodni Evropi z nepričakovano silovitostjo sprožil plaz množičnih mirovniških zborovanj in pohodov, ki so imeli zvečine protiameriško ost, a resnici na ljubo tudi Sovjetski zvezi niso prizanesli, je bilo pogosto slišati vprašanje, ki je zvenelo dejansko kot očitek: Kaj pa na Vzhodu, v deželah tako imenovanega "realnega" socializma? Posreden odgovor, ki je ob takšnih vprašanjih prihajal z Vzhoda, se je pač glasil, da je mednarodna politika socialističnega tabora v celoti vprežena za ohranitev miru in da spričo tega ni potrebna posebna zavzetost množic za mir.

ZGOVORNA BROŠURA

Kako je dejansko Sovjetska zveza vprežena za ohranitev miru, pa nam razkrije brošura, ki jo je izdalo

sovjetsko obrambno ministrstvo v 100.000 izvodih in so jo med drugimi prejeli tudi zahodni časnikarji, ki so zaposleni v Moskvi. Naslov brošure se glasi "Vedno pripravljeni braniti domovino". V njej med drugim načelnik štaba sovjetskih oboroženih sil maršal Nikolaj Ogarkov omenja sedanjo rusko mladino, ki da se je rodila v povojnem času, v obdobju miru in ki zato podcenjuje nevarnost vojne. Maršal obžaluje pacifistično mišljenje, ki naj bi zajelo del sovjetske mladine ter postavlja zahtevo, da se je nujno treba postaviti po robu "čustvom spravljivosti, pomirjenosti in pacifizma" pri mladih in da se je treba s takšnim razpoloženjem spopasti, kjerkoli se pojavi. Ogarkov je prepričan, da nameravajo Amerikanci "iztrebiti socializem z obličja zemlje" in da se mora zato Sovjetska zveza pripraviti na morebitni spopad z jedrskim orožjem. Za to pa ni dovolj samo vojno gospodarstvo; tako

Partija kot država morata voditi "akcijo zoper pacifistične elemente in zoper miroljubna gibanja".

NEVARNOST ZA SVETOVNI MIR

Sovjetska podmornica v Tarantskem zalivu in sva-rilo maršala Ogarkova ruskim pacifistom potrjujeta mnenje, ki je v zahodnem svetu vedno bolj razširjeno, da je namreč postala Sovjetska zveza predvsem vojaška sila in da je njena zavzetost za komunistično ideologijo padla na drugo mesto.

Prav iz tega pa se lahko razvije velika nevarnost za svetovni mir. Z ene strani ni več daleč odhod Brežnjeva s politične pozornice, kar bo prineslo s seboj pritisk vojaških krogov na partijske, z druge strani pa vojaška nadmoč lahko zaostri odnose do Severne Amerike. Misijonsko poslanstvo širiti komunizem po vsem svetu, istočasno pa stalni kompleks, da je Sovjetska zveza obdana od sovražnikov, ženeta kremeljske voditelje v vse hujše oboroževanje. Vojaki, ki živijo od slave nad zmago nad nacizmom in obnem od strahu pred zahodnim svetom pomenijo eksplozivno mešanico, ki jo lahko najmanjša iskra vname in sproži svetovni požar.

Sovjetski voditelji so v očitni zadregi: toliko so vsa povojna leta govorili o miroljubnosti sovjetske države, njene politike, toliko so vsepovsod vzpodbujali mirovna gibanja in sklicevali mirovna zborovanja, da so sedaj v strahu za svojo mladino. Če je zaskrbljenost maršala Ogarkova utemeljena zaradi pacifizma sedanje mladine, potem je treba seveda tej mladini prikriti vojno, ki jo Sovjetska zveza že tretje leto vodi v Afganistanu. Če bi bila televizija in tisk v Rusiji svobodna kot v ZDA, bi mladina zvedela o sovjetskih bombar-

diranjih afganistanskih vasi in o pogumnem odporu tamkajšnjih gverilcev in tedaj bi se moralo zgoditi, kar se je dogajalo v Severni Ameriki ob vietnamski vojni: da so mladi trgali vojaške pozivnice. Toda v Sovjetski zvezi je pacifizem luksuzen artikel, namenjen le za izvoz, ne pa za notranjo uporabo.

KOMUNIZEM OSTAJA DVOLIČEN

In kaj nam vse to pove? Da ostaja komunizem dvoličen, kot je bil že na svojem početku leta 1917 in kot je bil nato ves čas svojega nastopanja: reči eno stvar in storiti drugo je pravilo sovjetskega imperia-lizma. Govoriti o miru drugim narodom, svoje pa pripravljati na neizbežen spopad; druge narode vzpodbu-jati k neodvisnosti od ZDA, narodom, ki spadajo pod dežnik Moskve, pa oznanjati Brežnjevo doktrino o o-mejeni neodvisnosti. . .

Toda dvoličnost ni samo značilna za imperia-listično sovjetsko politiko, temveč tudi za vse komuni-stične stranke v svobodnem svetu. Če vzamemo pri-mer: kljub prepiru italijanske partije glede Poljske ostaja zunanja politika PCI na sovjetski liniji, zlasti kar se tiče evropske varnosti.

Preudarni italijanski filozof Augusto Del Noce je zapisal: "Kar predvsem danes Sovjetsko zvezo zani-ma, je v Evropi navzočnost takih sil, ki se borijo za stvar nevtralizma in s tem za oddaljitev Evrope od Se-verne Amerike; v korist koga, ni treba praviti posebej. Če se najmočnejša komunistična stranka na zahodu Evrope (t.j. italijanska) na ta način bori za vstop v vladne vrste in vlado s tem pogojuje, njena kritika na račun Sovjetske zveze tej dolgoročno ni v škodo, tem-več v korist."

VABLJENI STE

na

MLADINSKI KONCERT

NEDELJA, 29. AVGUSTA, ob štirih popoldne
v BARGOVI DVORANI našega središča v Kew.

Pestri nastopi slovenske mladine

VSTOPNINA: Odrasli \$4.—, upokojeanci in mladinci \$3.—, otroci prosto.

Dobiček predstave je namenjen SKLADU ZA DOM POČITKA.

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

NEDELJA 25. JULIJA 1982 je dan, ki bo za vselej zapisan v zgodovini slovenskih priseljencev v Avstraliji, Slovencem v Južni Avstraliji pa bo še posebej ostal v spominu. Ta dan smo imeli v Adelaidi slovesnost blagoslovitve temeljnega kamna za našo slovensko cerkveno SVETE DRUŽINE in v steno smo vzdali posebno Listino zanamcem v spomin.

Za to izredno priložnost smo se rojaki v Adelaidi in okolici pripravljali z vso skrbjo, veseljem in požrtvovalnostjo.

Bilo je čudovito popoldne. Kljub zimskemu mesecu juliju nas je pozdravljalo prijetno sonce in tako je bilo razpoloženje med nami še lepše. Na gradbišču se je ob adelaidskem pomožnem škofu Philipu Kennedyju, ki je nadomeščal odsotnega nadškofa in opravil pomenljive blagoslovilne obrede, zbralo preko 400 ljudi. Gostov je bilo okrog devetdeset, med njimi naš sydneyški rojak senator Miša Lajovic, frančiškanski sobratje in nekateri drugi duhovniki. Med udeleženci sem opazil precej novih slovenskih obrazov, kar me je zelo razveselilo. Slovesnost torej ni privabila le te, ki so redno pri nedeljskih slovenskih mašah – pridružili so skupnosti tudi rojaki, ki so povezani z avstralskim verskim občestvom. Med gosti sta bila tudi predstavnika slovenske skupnosti iz Berrija, Slavko in Anica Kregar.

Slavostni govornik je bila adelaidskim Slovencem dobro poznana prof. Miss Laura Premrl. Res lepo je orisala zgodovino slovenskega naroda ter vpletla vanj pomen blagoslova temeljnega kamna za novo cerkev, ki bo služila kot versko središče Slovencem v Južni Avstraliji. Naj se na tem mestu iskreno zahvalim govornici, ki je s svojimi izbranimi besedami vzbudila med poslušalci veliko zanimanja: marsikdo prisotnih rojakov je vsaj v Avstraliji morda prvič slišal nekaj o naši zgodovini in nekateri tuji gostje so gospodično Lauro prosili celo za kopijo govora.

Škof Kennedy je z obrazom dobre volje poudaril pomembnost cerkve za našo narodno skupnost in dal vsem slovenskim rojakom vzpodbudo, naj se kot verniki s pridom oklenejo svojega verskega središča.

Naj posebej omenim, da je naš požrtvovalni orga-

nist g. Jože Šterbenc pripravil cerkveni in mladinski zbor, ki sta pri slovesnosti vneto sodelovala. In vso slovesnost so izredno poživile narodne noše, zlasti naša mladina.

Po končanih obredih na stavbišču smo se preselili k sosedom – v Slovenski dom, kjer so nam skrbne gospodinjke pripravile obilno zakusko. Udeleženci so bili presenečeni nad tako dobro in lepo organizirano postrežbo. Stregli so sami mladi v narodnih nošah.

Med zakusko se je na odru razvil tudi kratek a prisrčen spored. Omenim naj posebej pevki Slovenskega društva, Rozi Ljubičič in Silvano Poklar; in pa naš mladinski pevski zbor, ki je vzbudil zlasti med gosti veliko pozornost predvsem s pesmijo "Belokranjsko kolo", ki je bila izvajana v kompoziciji g. Jožefa Šterbenca. Tako njemu kot pevcem je veljal poseben aplavz.

Naj se na tem mestu iz srca zahvalim vsem, ki ste kakor koli pomagali pri številnih pripravah in tudi njih izvedbi, v prvi vrsti seveda našemu cerkvenemu posvetovalnemu odboru. Enako vsem udeležencem. Upam, da bomo imeli kmalu še večjo slovesnost, ko bo naša nova cerkva pripravljena za bogoslužje in v ta namen blagoslovljena. Takrat se bodo uresničile naše želje ter želje ostalih rojakov po širni Avstraliji. Naj se ob tej priliki iskreno zahvalim za prijazne pozdrave iz Melbourn in Sydneya: p. Bazilij nam je poslal telegramske čestitke, p. Valerijan pa tudi obilo dobrih želja, polnih veselega optimizma. Razumljivo, da nista mogla ugoditi našemu vabilu in se slovesnosti osebno udeležiti, saj ju zadržuje nedeljsko delo v lastnih središčih.

Upam, da bodo v kratkem na razpolago fotografije naše slovesnosti ter bom mogel katero objaviti v prihodnji številki MISLI.

Upam, tudi, da bom v prihodnjih mesecih lahko več poročal o nadaljevanju dela za naše svetišče. Zidarski mojster Štefan Kolman je zidarska dela končal in v tem mesecu bo tudi streha gotova. Potem pridejo na vrsto seveda notranja dela. Smemo upati, da bomo božično polnočnico že darovali Bogu v zahvalo v naši novi cerkvi? Vsaj danes nam dobre volje ne manjka – samo da bo ostala ter se še poglobila ter nas povezala res v eno družino.

Svete maše imamo po običajnem urniku: ob delavnikih zvečer ob sedmih, ob nedeljah pa dopoldne ob 9:30.

Rojake v Berriju bom spet obiskal zadnjo nedeljo v mesecu, 29. avgusta. Slovensko mašo bomo imeli ob petih popoldne (za pokojne starše Prešeren in Hraster). Ob tej priložnosti bom obiskal rojake v Renmarku.

Verouk imamo vsako prvo in tretjo soboto v mesecu dopoldne od 11 do 12 ure.

Dne 2. julija je v Adelaidi umrl rojak FRANC ROZMAN. Pokopan je bil naslednji dan v spremstvu družinskih članov, katerim izrekam sožalje. Pokojni naj počiva v božjem miru!

Žal še nisem mogel zbrati pokojnikovih osebnih podatkov za našo Matico mrtvih. Poslal jih bom uredništvu kasneje.

Iz zadnje številke MISLI smo tudi mi v Adelaidi zvedeli za visoko odlikovanje patru uredniku. Tudi adelaidski rojaki mu iz srca čestitamo ter izrekamo naše iskrene želje za njegova bodoča leta dela med Slovenci po Avstraliji.

Slovenska radijska oddaja je v Adelaidi v priredbi slovenskega verskega središča vsako drugo sredo v mesecu ob osmih zvečer na valu 5 EBIFM. Postanite njeni redni poslušalci!

P. JANEZ

*Takole se glasi vsebina listine,
ki so jo južnoavstralski Slovenci vzdali
v steno svoje bodoče cerkvice SVETE DRUŽINE:*

MOJ BOG IN MOJE VSE! (Sveti Frančišek)

Slovenska skupnost, družina božjega ljudstva Južne Avstralije, zbrana v Frančiškovem letu na slovesnosti blagoslovitve in vzdave vogelnega kamna za lastno svetišče SVETE DRUŽINE, polagamo v steno to listino zanamcem v spomin:

Kot člani krščanskega naroda, ki je že od časov svetih bratov CIRILA in METODA zvesto zasidran v KATOLIŠKO CERKEV, hočemo svojo versko tradicijo nadaljevati tudi v zdomstvu.

Po zgledu SVETE DRUŽINE, ki je postala IZSELJENSKA družina z begom v Egipt, tudi mi priznavamo nad nami božjo roko, ki nas je vodila doslej in nas bo v bodoče.

Zvesti hočemo ostati božjim zapovedim in naukom Cerkve!
Zvesti hočemo biti tudi naši narodni tradiciji in kulturi,
katere del smo in nas je spremljala iz domovine!

SVETA DRUŽINA naj varuje naše izseljenske družine!

Varuje naj našo tukajšnjo narodno družino,
da bomo živeli v iskrenem bratstvu, vsi otroci istega nebeškega Očeta!
Naj bo to svetišče NAŠ SKUPNI DOM,
kjer bomo kot ena družina molili BOGA,
častili SVETO DRUŽINO
ter ohranjali svojo vero in narodne ideale!

Pri tem naj nam pomaga TROEDINI BOG
in SVETA IZSELJENSKA DRUŽINA!

V ADELAIDI, Južna Avstralija,
dne 25. julija

leta Gospodovega tisočdevetstodvainosemdesetega

— za časa pontifikata papeža Janeza Pavla II.,

ko je bil v Adelaidi nadškof Dr. Jakob Gleeson in pomožni škof Dr. Filip Kennedy;

ko je bila Njeno Veličanstvo Elizabeta II. kraljica Avstralije,

prvi minister Avstralije Malcolm J. Fraser in predsednik vlade v J. Avstraliji Dr. David Tonkin;

ko je bil izseljenski duhovnik za Slovence v J. Avstraliji P. Janez Tretjak O.F.M.

izpod

Triglava

V LJUBLJANI se je nedavno zbrala skupina strokovnjakov, ki jih posebej zanima življenje in delo našega svetniškega kandidata, misijonskega škofa Friderika Baraga. Z nadškofom Suštarjem in predsednikom Baragovega odbora prof. dr. Vilkom Fajdigom so se pogovorili o možnostih kritične izdaje Baragovih zbranih del. To bo gotovo težavna in dolgotrajna naloga, ki pa jo bo slej ali prej treba začeti. Manjša skupina izvedencev bo v teh mesecih izdelala okvirni načrt dela, ki ga bodo pozneje dopolnili in poskusili uresničiti.

NOVI PREDPISI o potovanju v Italijo čez mejni prehod Sežana so pričeli veljati s sedmim junijem. Za vlake je sedaj treba kupiti mednarodno vozovnico z obveznim rezerviranjem sedeža, ki je seveda tudi dražja. Te nove odredbe so izdali, da bi zagotovili "varen in udoben prevoz, obmejnim organom pa omogočili nemoteno delo"

SLOVENSKI VINOGRADI zajemajo komaj osem odstotkov vinogradnih površin jugoslovanskega ozemlja, vendar izvozi Slovenija letno 400.000 hektolitrov prvovrstnega vina, kar je trideset odstotkov celotnega jugoslovanskega vinskega izvoza. Skupni pridelek vina znaša v Sloveniji okoli 700.000 hektolitrov. Doma se vina popije okoli poldrugi milijon litrov na leto.

Te številke so objavili po sestanku poslovne skup-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

nosti za vinogradništvo in vinarstvo Slovenije, ki je bil v Metliki. Zastopniki so razpravljali o položaju te pango gospodarstva in ugotovili, da so se pogoji za obnovo in posodabljanje vinogradov zelo poslabšali: usahnili so bančni krediti, proizvodne cene pa so kar preveč v razkoraku s prodajnimi.

PIRANSKO gospodarstvo ima letos v proračunu za prve mesece še večjo izgubo kot lani v istem času: izguba se je povečala kar za 72 % in znaša 111 milijonov dinarjev. Najhuje je v luknji velehotel "Bernardin" z 59 milijoni izgube, sledi "Metropol" s 15 milijoni, "Palace" s štirimi in tako dalje. Inšpektorji so poleg izgub tudi ugotovili, da so v piranski občini marsikje "prekršili dogovore o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka". V navadnem jeziku bi se stavek glasil: Plače so si povišali kljub izgubam.

ŠKOCJANSKE JAME naj bi postale bolj znane in vnesli naj bi jih v seznam svetovnih naravnih znamenitosti. V domačih listih smo brali, da bodo ta predlog uradno predstavili na simpoziju ob 160-letnici turističnega razvoja Škocjanskih jam. Ta biser slovenskega Krasa je žal preveč v senci mnogo bolj znane in tudi obiskovane Postojnske jame. Vzrok temu je tudi dejstvo, da se je v Škocjanske jame treba potruditi peš in turistični obhod traja približno dve uri. Tudi 90-metrski izhodni vzpon turiste odvrta od obiska.

Da bi olajšali dostop in povečali število obiskovalcev, načrtujejo turistični delavci dvigalo pri izhodu. Seveda je to zaenkrat le načrtovanje — Bog daj, da bi kmalu postalo dejstvo, ki bi privabilo večkratno povečano število gostov. Saj so Škocjanske jame res vredne ogleda.

PRIMORSKA POJE '82, revija pevskih zborov, se je tudi letos razvijala po načrtu in dosegla dober uspeh. Prijavilo se je okrog 130 zborov z obeh strani državne meje. Začela se je na soboto 13. marca v gledališki dvorani "France Prešeren" v Boljuncu. Sledili so nastopi v Braniku (Rihemberku), v Trstu, v Divači, Ilirski Bistrici, v Desklah, Kopru, Gorici, Idriji, in Tolminu, zaključek pa je bil na nedeljo 18. aprila v Ljesah v Beneški Sloveniji.

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIC

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrantye Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

NA VRHNIKI so 23. maja kar s slovesnim pritrkavanjem oznanjali, da so se sešli pevci četrdesetih župnij dekanije na svoje drugo dekanijsko srečanje. Preko 300 pevcev bi lahko naštel: iz Dolnjega Logatca (otroški, mladinski in mešani zbor), Gornjega Logatca (mladinski, moški in mešani zbor), Šentjošta (mladinski, moški in mešani zbor), domače vrhniške fare; iz Preserja, Svetih treh kraljev, Borovnice, Rovt in pa Horjula. Med dvehurnim koncertom v cerkvi so posamič zapeli vrsto cerkvenih pesmi, dve pa skupno pod vodstvom profesorja Jožeta Trošta. Koncert je zaključila vsa cerkev z ljudsko: Marija, pomagaj nam sleherni čas.

Pa naj kdo reče, da Slovenci nismo rojeni pevci!

CENE NA DROBNO so se v Sloveniji od novega leta do konca maja povišale za 12,6%. V istem obdobju so se življenjski stroški povečali za 14,6%. To pomeni, da se lahko povečajo le še za dobra dva odstotka, pa bodo dosegli v letošnjem planu "dovoljeno" povečanje. Saj so sklenili v Beogradu za to leto le 17% porast, kot smo poročali že v eni prejšnjih letošnjih MISLIH. Leta je še pol pred nami — bodo držali svoj sklep?

V maju so se najbolj podražile pijače in tobačni izdelki, kurjava in razsvetljava stanovanj ter seveda hrana. V tolažbo Sloveniji pa je dejstvo, da so v prvih štirih mesecih letos življenjski stroški v celotni Jugoslaviji narasčali za dva odstotka hitreje kot pa v deželi pod Triglavom. Upajmo, da niso ostalih pokrajin kasneje dohiteli...

K NOVOMAŠNIKOM v Sloveniji, ki jih je letos 17 in smo o njih pisali v prejšnji številki MISLI, moramo pristeti še argentinskega, o katerem poročamo na strani 218. In dodati moramo dva koroška rojaka, ki ju je 29. junija v celovski stolnici posvetil novi celovski škof dr. Egon Kapellari. Koroška novomašnika sta STANKO OLIP in JOŽEF MARKETZ. Prvi se je rodil leta 1953 v Selah—Šajda, po končani slovenski gimnaziji v Celovcu pa študiral bogoslovje v Salzburgu in Ljubljani. Drugi pa je iz Železne Kaple (rojen leta 1955), študiral je v Marianumu na Plešivcu, bogoslovje pa prav tako v Salzburgu in Ljubljani.

Tudi koroškima novomašnikoma želimo vse dobro na duhovniško pot, ki tudi na avstrijskem Koroškem gotovo ni lahka.

Tako je število letošnjih slovenskih novomašnikov dvajset, kar se le malo lepše sliši...

KAJ ZANIMIVO življenjsko pot je imel letošnji najstarejši slovenski novomašnik, 67-letni dr. Anton Rustja. Rojen je bil 1.1915 v Sv. Križu na Vipavskem (zdaj se imenuje Vipavski križ). Po osnovni in srednji šoli se je posvetil študiju agronomije in ga končal z

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

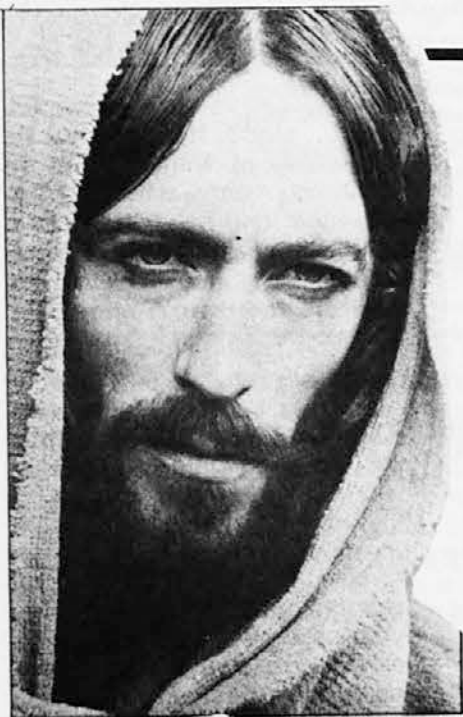
"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

doktoratom. Dolgo vrsto let je živel po raznih krajih Italije in delal pri državni upravi. Poročil se je z italijanskim dekletom in ustvarila sta si prijetno družino. Otroci so odrasli in končno sta ostala sama z ženo. Pa ju je poklical Bog in sledila sta klicu: žena je stopila v samostan in postala redovnica, Anton pa v milansko bogoslovje. Toda po tolikih letih proč od doma ga je začela privlačiti rodna gruda: vsaj na stara leta naj bi koristil lastnemu narodu, iz katerega je izšel... Dr. Rustja je zaprosil za vstop v goriško nadškofijo in pokojni nadškof Cocolin je njegovo prošnjo sprejel. Želel je, da bi Anton končal bogoslovne študije v Ljubljani, da bi se tako še bolj izpopolnil v slovenskem jeziku, in bo kot duhovnik mogel še boljše služiti slovenskim vernikom v goriški nadškofiji.

Zdaj je dr. Anton Rustja dosegel svoj cilj: pred leti si gotovo ni mislil, da ga bo vijugasta življenjska pot končno pripeljala do oltarja. Bog izbira na svoj način in njegove misli res niso naše misli...

HUDA TOČA je oklestila 30. junija skoro vso Slovenijo severno od Save. Veliko je škode okoli Kranja, v žalski občini je pokosila toča 660 hektarjev hmeljišč, v šentjurski občini je uničenih 80 odstotkov posevkov, na Bizeljskem pa ni skoraj nič ostalo od vinogradnih nasadov. Po vsej Gorenjski je neurje lomilo drevje in potrgalo elektrovođe. Le Pomurja toča ni huje prizadela, ker so izstreljevali rakete proti pretečim oblakom in — kot se vidi — uspeli.

Božja beseda

Ko je tedaj Gospod spoznal, da so farizeji slišali, da Jezus pridobiva in kršči več učencev ko Janez, čeprav Jezus sam ni krščevalec, ampak njegovi učenci, je zapustil Judejo in odšel zopet v Galilejo.

Treba pa mu je bilo iti skozi Samarijo. Pride torej k samarijanskemu mestu, ki se imenuje Sihar, blizu posestva, katero je bil obljubil Jakob svojemu sinu Jožefu. Bil je tam Jakobov studenec. Ker je bil Jezus od pota utrujen, je pri studencu kar sédel; bilo je okrog šeste ure. Pride ženska Samarijanka, da bi vode zajela. Jezus ji reče: "Daj mi piti." Njegovi učenci so bili namreč odšli v mesto živeža kupovat. Samarijanka mu pravi: "Kaj ti mene prosiš piti, ko si Jud, jaz pa Samarijanka?" Judje namreč ne govorijo s Samarijani. Jezus ji je odgovoril: "Ko bi poznala božji dar in kdo je, ki ti pravi: 'Daj mi piti', bi ga ti prosila in bi ti dal žive vode." Žena mu reče: "Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok; odkod imaš torej vodo? Si mar ti večji ko naš oče Jakob, ki nam je ta vodnjak dal in iz njega sam in njegovi sinovi in njegova živina?" Jezus ji odgovori: "Kdor pije od te vode, bo spet žejen; kdor koli pa bo pil od vode, ki mi jo bom dal, ne bo nikdar žejen, marveč bo voda, ki mi jo bom dal, v njem postala studenec vode, tekoče v večno življenje." Žena mu reče: "Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila semkaj zajemat."

(Evangelij po Janezu 4, 1 – 15)

Jezusu, a le, če boš nehal v minljivih rečeh iskati vodo, ki bo odžejala tvoje življenje.

Jezus ti ne daje določene količine vode, ki bi si jo moral vsak dan preskrbeti – ta živa voda bo v tebi, ki jo prejemaš, postala studenec, to je moč, ki deluje v tvoji notranjosti; ta ti bo dala novo življenjsko silo, ki bo prešinita vse tvoje bitje.

In s to vodo se ne bo zgodilo kot z navadno vodo, ki se usmradi, kadar stoji. Nasprotno: voda bo v tebi tekla v večno življenje.

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

Vprašal boš, o kateri vodi govori Jezus. Morda o Svetem Duhu, ki sem ga prejel pri krstu in mi je podelil božje življenje?

Ali morda o Kristusovi besedi, ki jo mi verni sprejemamo vase?

Prvo ne izključuje drugega.

Ko Jezus daruje vodo, ki nam daje nadnaravno življenje, namreč daje sam sebe.

Jezus, ki je kot novo življenje navzoč v tebi, ti daje popolnoma nov "način bivanja". On sam živi v tebi. In to lahko odseva tudi iz tvojih najpreprostejših dejanj ter prevzame ljudi, s katerimi prideš v stik, kot se dogaja pri svetnikih.

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

In kako naj torej spolnjuješ to besedo življenja?

Če je samo Jezus tista polnost, ki lahko pogasi tvojo najglobljo žejo, ne moreš storiti nič boljšega, kot da ga izbereš za ideal svojega življenja.

Ideal pa izberemo, ga proučujemo, ga ljubimo, mu sledimo, ga posnemamo. Z idealom se istovetimo. In kje boš našel Jezusa, da bi ga izbral, ga proučeval in mu sledil?

Odpri evangelij! Njegove besede so On sam. Živi jih eno za drugo!

Če boš tako delal, se ti ne bo treba bati za tvojo prihodnost. Ne bo ti treba delati načrtov za tvoje duhovno zorenje, ki je tvoje posvečenje. Tekoča voda, ki ti jo Jezus daje, bo imela v sebi moč, da boš rastel in se posvetil. Zate bo dovolj, da mu boš z vsem svojim srcem zvest.

CHIARA LUBICH

ŽIVA VODA

JANEZ EVANGELIST pripoveduje o dogodku, za katerega je težko najti pravi pridevnik – kot za vse, kar se nanaša na Jezusa. Beri ga in začutil boš navzočnost nekoga, ki ni od tega sveta: je prerok in pozna človekovo notranjost, je Mesija in govori o odrešenju, obljublja vodo, ki prihaja iz nebes in je "božji dar".

V Samariji je bilo poldan. Ko je Jezus prispel do mesta, imenovanega Sihar, se je usedel poleg vodnjaka, ker je bil utrujen od potovanja. Ženi, ki se je približala vodnjaku, da bi zajela vode, je rekel: "Daj mi piti!" Toda ker Judje niso bili v dobrih odnosih s

Samarijani, se je Samarijanka začudila, da jo Jud nečesa prosi, in je to povedala Jezusu. Jezus pa je odgovoril: "Ko bi poznala božji dar in kdo je, ki ti pravi: 'Daj mi piti', bi ga ti prosila in bi ti dal žive vode."

In potem, ko je žena Jezusu rekla, da nima s čim zajeti in da on gotovo ni večji kot Jakob, ki je naredil tisti vodnjak, je Jezus spregovoril:

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

Kot lahko bralec opazi, se Jezus ne ustavi ob dobesednem pomenu besede "voda", ampak ta izraz uporabi, da spregovori Samarijanki – torej tudi vsem, ki bodo spoznali njegove besede – o višji, nevidni in božji stvarnosti.

V Jezusovih ustih pa živa voda, t.j. izvir, postane znamenje za dar, ki ga je prinesel ljudem, torej tudi tebi. In kot je voda za mnoge suhe kraje v Palestini ali v bližnji puščavi zelo dragocena, ker omogoča, da raste življenje in da gasi ljudem žejo, tako Jezusov dar v tebi poraja nadnaravno življenje in za vedno potolaži tvojo globoko žejo, da bi živel v polnosti. Navadna voda te ne bi mogla nikdar odžejati za vedno – samo Jezusova voda ti lahko da polnost.

"VSAK, KDOR PIJE OD TE VODE, BO SPET ŽEJEN; KDOR KOLI PA BO PIL OD VODE, KI MU JO BOM DAL JAZ, NE BO NIKDAR ŽEJEN, MARVEČ BO VODA, KI MU JO BOM DAL, V NJEM POSTALA STUDENEC VODE, TEKOČE V VEČNO ŽIVLJENJE."

Ker te že dar, ki ti ga ponuja Jezus, nasičuje, ne smeš smisla svojega življenja, t.j. svoje sreče, iskati drugje, na primer v tvarnih dobrinah. To boš našel v

p. basil tipka

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškankje Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Letošnji SEJEM Društva sv. Eme na prvo avgustovo nedeljo je bil kar dobro obiskan in naprodaj so bile zelo lepe stvari. Tudi srečolov je imel za srečke po dvajset centov zares veliko lepih dobitkov. Odlično domače pecivo je bilo hitro vse razprodano, precej je šlo tudi nabožnih predmetov in knjig. Ženske so posebno oblegale stojnico z lepimi novimi usnjenimi torbicami, ki jih je prinesel po izredno nizki ceni iz tovarne svojega dela Frank Plesničar. Tudi na različne pečene pršičke, za katerega je zbral darove Božo Lončar in ga že ob dveh zjutraj začel peči na našem dvorišču, je hitro zmanjkalo. . .

Vsem, ki ste kakor koli pomagali pri letošnjem sejmu, tudi na tem mestu iskren Bog povrni!

+ K velikemu dnevu med adelaidskimi Slovenci – blagoslovitvi temeljne kamna za lastno cerkveno, sem p. Janezu in tamkajšnjim rojakom poslal po-zdravni telegram sledeče vsebine: **Ob blagoslovitvi vogelnega kamna adelaidske slovenske cerkvice naše iskrene čestitke!** V duhu smo z Vami. Naj Bog blagoslovi Vaše nadaljne delo! V slogi je moč in božja pomoč! – Pater Bazilij, sestre in melbournski Slovenci.

Prav je, da se vsi veselimo uspehov, saj smo ena velika družina, pa četudi raztresena po vsej celini. Za adelaidsko svetišče bomo morali v Melbournu zbrati za dostojen dar, ki bo ostal cerkvi v spomin na naše sodelovanje.

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

+ Gospe Elki Pirnat iskrena zahvala za prelep okrasek alpskih cvetk (ročno delo dolgih ur!), ki bi ga bila vesela sleherna dnevna soba. Elka ga je napravila in poklonila našemu Skladu za bodoči Dom počitka. Srečke prodajamo po en dolar – bomo videli, kdo ga bo zadel.

+ Poroko naj omenim tokrat eno in sicer 31. julija v Geelongu: pred oltar cerkve Svete Družine v Bell Parku sta stopila Milan Gubič in Fiona Susan Kucharski. Milan je iz prekmurske družine – rojen v St.Pöltnu in krščen v Neulengbachu, Avstrija – ter je še majhen prišel s starši v Avstralijo. Nevesta je po očetu poljskega rodu, a rojena že v Avstraliji.

Mlademu paru želimo vso srečo na skupni življenjski poti!

+ Tudi krst moram ta mesec zapisati le en: v naši cerkvi v Kew je bil 18. julija krščen Michael Francis, novi član družine Franka Tudor in Patricije r. Wassenberg-Družini, ki živi v Nunawadingu, naše iskrene čestitke!

+ Rojakom v Wodongi in Albury pristrčna zahvala za gostoljubnost, ki ste jo izkazali Glasnikom ter ostalim udeležencem izleta na zadnjo julijsko nedeljo. Žal je Glasnikov precej manjkalo, kar se je seveda poznalo pri petju med slovensko mašo, zlasti še, ker je cerkev Srca Jezusovega v Wodongi zelo široka in visoka ter se glasovi v njej kar izgube. No, malo spremembe je bilo za naše redne maše tamkaj vsaka dva meseca.

+ Ker že omenjam Glasnike: njih vodja Plesničarjev Marko mi je naročil, naj objavim sestanek Glasnikov in staršev na tretjo avgustovo nedeljo (15. avgusta) po deseti maši v obednici Baragovega doma. Treba se bo pogovoriti glede predbožičnega obiska Adelaide, saj se ne more načrtovati izleta in še manj koncerta brez gotovosti zadostne udeležbe. Prijave članov mladinskega zbora kot ostalih, ki bi se radi pridružili, že sprejemamo in ceno mesta na avtobusu (50 dolarjev) bo treba plačati vnaprej. Glasniki, ki se bodo v teh mesecih redno udeleževali pevskih vaj, lahko računajo na znaten popust in jim bo denar potovanja povrnjen.

Odhod iz Melbournu bo v petek 17. decembra, tam bi bil nameravani koncert v soboto zvečer, v nedeljo petje pri maši, nato odhod proti domu preko Berrija (tam bi se na kratko ustavili pri tamkajšnjih rojakih in morda celo peli pri maši) ter vrnitev domov v ponedeljek zjutraj. Načrt se da seveda še spremeniti, da bi bilo ustrezno čim več udeležencem.

+ Tokrat smo dobili v Melbournu kar dva obiska smrti, a Sydneya – hvala Bogu – še ne posekamo.

Na soboto 31. julija popoldne je v Austin Hospitalu (Heidelberg) končala svojo zemsko pot in mirno zaspala v Gospodu MATILDA KUKOVEC, zlasti med

našimi ostarelimi dobro poznana in priljubljena. Že v začetku svoje težke boleznine se je lepo pripravila z zakramenti in tudi kasneje je večkrat prejela Kruh močnih, ki ji je pomagal v trpljenju. Pokojnica se je rodila 13. marca 1903 v družini Slana v Trnovcih (blizu Ptujja) ter se poročila z Janezom Kukovcem, ki pa je že leta 1937 umrl. Od osmih otrok sta dva že pokojna; ena hčerka živi še v domovini, ena hčerka in sin sta v Avstriji, tri hčerke pa tukaj med nami s svojimi družinami (Drezga, Bračko in Pintarič). Mama je prišla v Avstralijo leta 1958 in vsa leta živela pri hčerki Zinki por. Drezga. Tako ponosna je bila tudi na ostali dve družini in tako rada je imela vse vnuke in vnukinje. Vsi jo bomo pogrešali, sorodniki in številni prijatelji, zlasti upokojska družina pri Slovenskem društvu na Gričku v Elthamu. Tolaži nas zavest, da je Matildinega trpljenja konec in je srečna v Bogu, kateremu je vse dolgo življenje zvesto služila.

Na predvečer pokopa smo v cerkvi ob njeni krsti zmolili rožni venec, maša zadušnica je bila v sredo 4. avgusta, nato je sledil pogreb na keilorsko pokopališče, kjer bo čakala vstajenja.

V rani uri jutra 2. avgusta je v isti (Austin) bolnišnici umrl tudi MARTIN TELICH. Pred dobrima dveh mesecema ga je zadela kap, a stanje se mu je lepo izboljševalo. Nismo pričakovali, da mu bo srce kar nenadoma odpovedalo. Tudi Martin je bil previden s svetimi zakramenti in lepo pripravljen s pogostim prejetjem obhajila. Rojen je bil 30. oktobra 1900, Iga vas pri Starem trgu na Notranjskem. Že leta 1927 ga je zamikala Avstralija, da se je odpravil na peto celino in nekaj let pridno delal. Po pripovedovanju je pomagal graditi vladno palačo v Canberri, dočim na delo pri sydneyskem mostu ni mogel priti, ker ni bil rojen Avstrelac ali pa Anglež. Po vrnitvi v domovino se je leta 1934 v Begunjah pri Cerknici poročil z Marijo Meden iz Topola pri Begunjah. Po poroki ga je spet zvalila Avstralija, a se je že po enem letu vrnil domov ter pričel s trgovino, družinica pa je tudi pridno rastle. Od šestih otrok je zdaj v domovini le ena hčerka, tri hčerke in sin pa so emigrirali v Avstralijo po vojni: zvalila jih je dežela, o kateri so od očeta gotovo veliko slišali. Končno sta leta 1966 na ladji "Marconi" prišla za njimi še oba starša z najmlajšo hčerko. Žive-li so v Canberri (tam sta poročeni dve hčeri, ena pa v Queanbeyanu), pred štirimi leti pa so se starši in sin premaknili v Melbourne, kjer žive v Bundoori, ne daleč od poročene hčerke.

Pogrebno mašo smo imeli v slovenski cerkvi na torek 3. avgusta, zemske ostanke pokojnega Martina pa je sprejelo pokopališče v Prestonu.

Oba pokojna rojaka priporočam v toplem spominu pred Gospodom. Vsem sorodnikom iskreno sožalje!

+ Sele zdajle proti koncu tipkarije sem videl, da o našem proščenju nisem še nič napisal. Moram reči, da smo naša cerkvena zavetnika na prvo julijsko nedeljo lepo praznovali. Udeležba je bila lepa in počutili smo se kot ena družina, tako pri slovesnem bogoslužju v cerkvi kot po maši v dvorani, kjer smo imeli domačo zakusko. Vsem gospodinjam, ki so napolnile mize, naša prisrčna zahvala! Posebej s.Emi, ki je imela pri tem največji delež; in pa članicam Društva sv. Eme, ki so skrbele za organizacijo postrežbe.

Poleg srečolova smo tokrat izvedli tudi žrebanje nagrajenca, ki naj bi zadel perzijsko preprogo v vrednosti 440 dolarjev (dar Slavka Kralja iz Adelaide), za katero smo kar precej mesecev prodajali srečke. Izžrebana je bila oranžna srečka E24, ki jo je imel Janez Žnidaršič iz Campbellfielda. Dobil je preprogo z uradnim potrdilom o njeni vrednosti (za slučaj kraje ali ognja). Čestitamo!

Ciril-Methodovih darilnih kuvertic za vzdrževanje našega verskega središča se je doslej vrnilo 201 s skupno vsoto 2,821.— dolarjev. Bog povrni vsem!

+ Da je vsako drugo nedeljo v mesecu slovenska maša v Geelongu (cerkev Svete Družine v Bell Parku, ob pol dvanajsti uri) in v St. Albansu (cerkev Srca Jezusovega, ob petih popoldne) je tamkajšnjim rojakom na splošno znano, zato tega mesec za mesecem ne označujemo v MISLIH. Naj bo zdaj tu zapisano — morda je le kdo, ki je pozabil. Saj je žal kar preveč rojakov tako v Geelongu kot v St. Albansu, ki jim slovenske maše ni mar. Kako lepo bi bilo, ko bi prišli vsi skupaj — enkrat na mesec res ni preveč. Srečavanje zgolj ob pogrebih nam najbrž ne bo dosti v pomoč, ko bodo nas pripeljali k naši pogrebni maši . . .

V Morwellu (Gippsland) bo slovenska maša na četrto avgustovo nedeljo (22. avgusta) ob sedmi uri zvečer. Pred mašo prilika za spoved.

Večerno mašo bomo imeli v naši cerkvi na prvi petek v septembru (3. sept.) in na praznik Marijinega rojstva (mali šmaren), sredi 8. septembra. Zapovedan praznik Marijinega vnebovzvetja (15. avgusta) pa je letos na nedeljo in velja zanj nedeljski spored maš.

+ DAN OSTARELIH se hitro bliža — ne pozabimo na tretjo nedeljo v septembru! Starši, spomnite svoje otroke na WALKATHON v prid bodočemu Domu počitka! V veliki meri zavisijo od vas, če bodo sodelovali. Nabiralne pole so že na razpolago!

VABILO na MLADINSKI KONCERT (nedelja 29. avgusta) si poglejte na strani 203! Pridite, ne bo vam žal!

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$25.— Martin Berkopec, Peter Bizjan;
\$18.— druž. Renato Smrdel; \$17.—
Zinka Černe; \$16.— Franc Kovačič;
\$15.— Kristina Radešič; \$10.— Anton
Novak, Antonija Šabec, N. N., Ivanka
Dodič, Stanko Aster-Stater; \$8.— Cilka
Žagar; \$5.— Alojz Hojnik, Jože Gorup,
Miha Matkovič, Franc Petelin, Marija
Cuzzolin, Rafael Koren, Jože Lipovž,
Kristina Čar, Janko Menič, Marija O-
pitz, Henrik Šajn, Ivanka Študent, Ma-
rjan Potočnik, Viktor Šenkinc, Jožef
Bezgovšek; \$4.90 Jože Zorman; \$3.—
N.N., Andrej Lavrenčič, Kocian Kobal;
\$2.50 Bernard Sever; \$2.— Aleksander
Bole, Neva Durlak, Stanko Kolar, Ma-
rija Tinta, Frančiška Šajn, Ivanka Na-
nut; \$1.— Lojzka Debevec, Marija Ora-
žem, Jože Žabar, Hinko Bedrač.

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM — TOGO, AFRIKA:

\$50.— Ivanka Dodič (za lačne); \$20.—
Antonija Tomšič.

ZA VIETNAMSKE BEGUNCE

(ZA LAČNE):

\$5.— Marija Podgornik, Kocjan Kobal,
Ivanka Študent, Gabrijela Borštelj.

ZA CERKEV

V NOVI GORICI:

\$20.— Frančiška Mukavec; \$10.— Dar-
ko Stanič.

Dobrotnikom Bog povrni!

KOPER, pomembno slovensko pristanišče

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

(SEDMO POGLAVJE: GARTHOV ROŽNI VENEC)

Jane je hotela po stopnicah v svojo sobo, a Garth jo je ustavil.

»Samo trenutek, miss Champion! Rad bi vas nekaj vprašal. Ali smem? Ali me boste imeli za nevljudnega, predrznega, vsiljivega?«

»Kakor se vzame,« je rekla Jane. »Sicer ste pa nocoj takšni, da se ne bom čudila nobenemu vašemu vprašanju. Le na dan z njim?«

»Miss Champion, imate vi svoj rožni venec?«

Jane ga je neodločno pogledala, a brž razumela, kam vprašanje meri.

»Dragi prijatelj, nimam ga. Hvala Bogu, prihranjeni so mi bili tisti spomini, ki so 'sladki in bridki obenem'. Take reči nimajo vstopa v moje urejeno življenje in tudi za naprej ne želim, da bi prišle vanj.«

»Kako pa ste potem mogli peti 'Rožni venec' tako doživeto, kot da vsaka beseda izraža vaše življenjske izkušnje, spomine, mogoče že daljne, vsekakor pa vaše?«

»Zato,« je odvrnila Jane, »ker zmeraj doživljam, kar pojem. Ko sem nocoj pela, sem tudi sama imela svoj rožni venec. Tako, kakor mislite vi, pa ga nimam, hvala Bogu.«

Garth se ji je približal za dve stopnici, tako da mu je sveča svetila naravnost v oči.

»Toda,« je zašepetal, »če bi koga ljubili?«

Jane se je zamislila. »Da, če bi ljubila, bi, mislim, čutila tako, kot sem čutila, ko sem pela.«

»Torej ste v pesmi le bili vi, čeprav vsega tega, o čemer ste peli, ne poznate?«

»Mislim, da sem bila,« je rekla Jane. »Sicer pa so vse te besede odveč, master Garth. Lahko noč!«

»Samo besedo še, miss Champion. Ali boste jutri peli samo zame? Ali boste jutri prišli v dvorano in mi odpeli vse te čudovite stvari, ki jih želim slišati iz vašega grla? In ali boste dovolili, da vas vsaj ob nekaterih pesmih spremljam? O, obljubite mi, da pridete! Obljubite mi, da boste peli, kar bom želel, pa vas nocoj ne bom več nadlegoval!«

Gledal jo je in čakal, da bo rekla da. V njegovih očeh pa je sijalo tako občudovanje, da je Jane kar pretreslo in vznemirilo.

»Oh, dragi prijatelj, vi ste umetnik,« je rekla, »in težko je nam preprostim smrtnikom razumeti zapleteno naravo umetnika. S tem svojim navdušenjem nad mojim petjem ste mi skoraj zmešali glavo, kar ni ravno lahko storiti! Zdaj počasi začenjam razumevati, kako vam tako uspe mešati glave ženskam, ki jih portretirate. Čeprav ste v tem svojem navdušenju silno mikavni, vam moram priznati, da sem silno utrujena in bi šla rada k počitku. Obljubim pa vam, da vam bom pela, kar si boste želeli. Tudi vi bodite mož beseda in me nocoj pustite pri miru. Upam, da ne boste vso noč po parku plašili divjadi... Ne, hvala, nobene pomoči ne potrebujem, bom že sama šla po stopnicah v svojo sobo. Ali čujete krepke pripombe, ki jih siplje Tommy na naš račun? No, le pojdite zdaj, mister Garth, pojdite štet svoje bisere! Če slučajno naletite na križ, dobro pazite, da vam ta križ ne ubeži v Chikago.«

Jane se je še vedno smehljala, ko je stopila v svojo sobo in postavila svečo na toaletno mizico. V dvorcu Overdene ni bilo druge razsvetljave kot le sveče in petrolejke. Vojvodinja ni hotela modernizirati svojega dvorca s tem, da bi dala napeljati elektriko. Sveč pa je bilo po vseh sobah izredno veliko in Jane jih je prižgala, kjer se je dalo. Ko je prižgala še zadnjo svečo v srebrnem svečniku na pisalni mizi, je sedla v udoben naslanjač, potegnila k sebi malo mizico in iz njenega predala vzela dnevnik ter začela vanj vpisovati dogodke preteklega dne.

»Pela sem 'Rožni venec' na koncertu tete Gine namesto Velme, ki ni mogla priti (laringitis).« Za tem stavkom je

DALEČ NEKJE ...

Daleč nekje sije sonce
in češnje cveto mi pomlad,
s pisano haljo zastrta
legla je v snu preko trat.

Daleč nekje so spomini
na čas tistih čudežnih dni,
ko je pred nama bilo še
na tisoč odprtih poti.

Zdaj, ko so ustnice tihe
in ko sva trudna oba,
zdaj, dragi, res več ne morem
s tabo na konec sveta.

DANICA PETRIČ

POPRAVEK. – V zadnji številki sem objavil pesem "Zinka", ki jo je še v letih vojnih grozot sydneyski rojak Stanko Aster-Stater spesnil zdaj že pokojni zakonski družici. Med nekaterimi nebitvenimi popravki sem v peti kitici zamenjal besedo "borba" v besedo "klanje", ker se mi je zdelo dosti močnejša zlasti za oris vojne in revolucije, ki je divjala takrat pri nas. Pa sem ga očitno po uredniško polomil. Gospod Stanko mi je v pismu pojasnil, da on te besede ne bi nikoli rabil, ker se mu zdi "grda, neresnična in ostudna" in je na Primorskem "niso še nikoli slišali". Če tako čuti, mu rad ustrezem s tem popravkom. S svoje strani naj pojasnim, da še vedno menim in najbrž še marsikdo z mano, da je beseda "klanje" ob vojni vzeta običajno v prenešenem pomenu. Po mojem prepričanju je prav sleherni vojna nagnusno klanje, pa naj res uporabljajo bajonete, ali pa puške in bombe. Cilj je isti, trpijo pa največ nedolžne žrtve.

Verz v peti kitici pesmi "Zinka" v zadnji številki MISLI naj bi se torej glasil: ...streljanje in borba povsod...

– Urednik

Poletje v Sloveniji

takoj postavila piko, kajti prizor z Garthom je bil tako blizu in tako nenavaden, da ga mi mogla popisati. Jane se je naslonila nazaj in nekaj časa razmišljala, stran pred njo pa je ostala bela...

Predeu je vstala in zaprla dnevnik, je v svoje popolno zadovoljstvo sama sebe prepričala: vsega tega je kriva Garthova umetniška narava. To silno navdušenje slikarja, ki je njeni duši vzelo mir, ne izvira iz njene osebe kot take, kvečjemu bi utegnil biti mladi umetnik navdušen nad lepoto njenega glasu in nad dovršenostjo petja. Slikar navadno pije lepoto z očmi, nocoj jo je za spremembo pil z ušesi. Ko mu bo jutri zapela vse, kar si bo želel, bo njegova narava zadovoljena in v njegovih lepih rjavih očeh bo ta ogenj navdušenja ugasnil.

Kljub vsemu pa ji je delo neverjetno dobro, ko je mislila na jutrišnji dan, čeprav je sama sebe prepričala, da se Garthovo navdušenje in občudovanje ne nanaša na njeno osebo. Sama ni vedela, kdaj je začela premišljevat o Paulini Lister, krasni Američanki, katere ime že vse poletje ponavljajo ob Garthovem.

Jane je kar začutila: prav to je žena, kakršno potrebuje Garth! Lepota mlade Američanke mu bo v trajno veselje in zadovoljstvo, njeno trezno presojanje in praktični čut pa bosta odlična protiutež Garthovim umetniškim sanjam. Ko se bo oženil, bo prenehal noreti in dvoriti nekaj časa Myri, potem Flower in ne bo poljubljal rok zdaj tej, zdaj oni, tako brez smisla...

Nagnila se je malo naprej in pogledala svoje razprte dlani. Zivo se je spominjala trenutka, ki še ni tako daleč, in na svojih rokah je še čutila njegov poljub.

Brž se je zdrznila: »Jane Champion, ne bodite vendar smešni! Temu velikemu umetniku in še večjemu otroku bi povzročili veliko gorje — še večje kot sebi — če bi ga vzeli resno! Čast, ki vam jo je izkazal nocoj, je namenjena prav toliko teti Gini. Bodite zadovoljni z uspehom svoje umetnosti, Jane Champion, in ne kvarite si ga s svojo sentimentalnostjo! Zdaj pa si brž umijte roke in pojdite spat!«

Tako je Jane govorila sama sebi.

Doli v travi pod hrasti pa je tiho stal Garth Dalmain. Plahi jeleni so mirno spali, ne da bi čutili njegovo navzočnost. Na mogočni kupoli temnega, jasnega neba so se bleščale drobne svetilke. Garth je zasanjal...

»Našel sem jo«, je zašepetal v zanosu, »našel sem idealno ženo, popolno družico za dušo, telo in razum ti stega, ki mu uspe osvojiti ta zaklad. Jane! Jane! Kako slep sem bil! Toliko let jo že poznam, pa je nisem razumel. Zdaj pa se je odgrnil zastor in smel sem stopiti v sveti šotor... O, to veliko in plemenito srce! Zdaj zastora ni mogoče več spustiti. Taka žena, pa nima rožnega venca! Hvala Bogu, da ga nima! Niti en človek še ni imel tega, kar si jaz tako vroče želim: Janine ljubezni, njene nežnosti... Od tega večera bo na svetu zame samo še Jane... Od tega večera in potem vsa večnost, če Bog da...«

Njegovo čelo so pobožale rahle nočne sapice. Garth je pogledal kvišku in oči so se mu iskriale v blesku zvezd.

Jane je takrat že napol spala. Nenadoma je veter zaloputnil z odprto oknico, da se je predramila. Opazila je, kako ji usta sama od sebe šepetaje ponavljajo: »Vse, kar hočete, Garth. Samo recite in za vas bom storila vse...«

Kmalu se je zavedla svojih misli in prav strogo je posvarila samo sebe: »O ti neumno dekle! Nora leta so že zdavnaj za tabo. Misliš, da si pametna in modra, toda glej: brz, ko ti je moški, ki ti ni zoprni, naredil poklonček, glej: izgubljaš glavo... Strezni se vendar in takoj zjutraj odpotuj od tod s prvim vlakom!« (Nadaljevanje)

KAJ PA NA TO PRAVITE? – Nedavno me je nekdo spomnil, da bi ne bilo napak, ko bi MISLI pričele zbirati podatke o slovenskih podjetjih širne Avstralije. Tak imenik in naslovnik ne bi bil le zanimivost za zgodovinarja, ampak bi imel tudi praktično stran: Slovenci bi zvedeli za podjetja rojakov in podjetja bi zvedela drug za drugega. Če se bo finančna kriza v Avstraliji nadaljevala in še poslabšala, bi bila medsebojna pomoč morda kaj dobrodošla. Še za konec: **KAJ PRAVITE? – Ur.**

Multikulturalna Avstralija

PRESEDAJNIK zvezne vlade, g. M. Fraser, je skupaj z dvema ministroma imel dne 25. julija v Melbourne tiskovno konferenco. Povedal je, kaj vse je liberalna vlada v zadnjih štirih letih po sprejetem Galballijevem Reportu storila v pomoč naseljencem potom financiranja programov za izobrazbo, zaposlitev, socialno pomoč in drugo, kar je potrebno za uspešno vključitev v avstralsko družbo.

Vlada je letos sprejela poročilo Avstralskega inštituta za multikulturalne namene (AIMA), ki pozitivno ocenjuje dosedanje delo.

Za naprej Inštitut priporoča nadaljevanje ali uvedbo novih programov. Izdelal in utemeljil je 89 pripočil in g. Fraser je povedal, da je vlada skoraj vsa odobrila. Nekatera, ki se nanašajo na pravni položaj naseljencev in podeljevanja državljanstva, bo dala na razpravo. Zagotovil je naseljencem podporo liberalne vlade za dosego složne in multikulturalne Avstralije.

Minister za emigracijo in etnične zadeve, g. J. Hodges, je govoril o zvišanju podpor za dobrodelne ustanove, tečajje angleščine in prevajalne službe, naseljevanju sorodnikov.

Mr. N. Brown, minister za komunikacije, je objavil finančno pomoč radijskim postajam (poleg SBS), ki oddajajo etnične sporede; enako tudi organiziranje tečajev za napovedovalce. Obljubil je izboljšanje sprejema televizijskih sporedov v Sydneyu. Canberra bo imela etnični TV že v naslednjem letu. V nekaj letih bodo postopoma dobila multikulturalno televizijsko oddajo še druga glavna mesta Avstralije in tudi neka-

teri manjši kraji.

Novinarji so stavili g. Fraserju razna vprašanja. Med drugim je v odgovoru povedal, da ostaneta etnični radio in TV ločena od ABC. Na komentarje glede "grške afere" je rekel, da je prenapihnjena po časopisih, ki jim gre le za senzacijo.

V juliju so bile po vseh avstralskih glavnih mestih organizirane konference prebivalstva. Razpravljali so poročilo "Multikulturalizem za vse Avstralce", ki ga je v maju 1982 izdal Avstralski svet za prebivalstvo in etnične zadeve (ACPEA). Poročilo obravnava razlikovanja v kulturi, a zahteva enakopravnost in socialno povezanost vseh Avstralcev. Bilo je sprejeto tako od zvezne liberalne vlade kot od laburistične opozicije.

Minister za emigracijo in etnične zadeve, g. Hodges, je bil skupno s predstavnikom opozicije in prof. Zubrzyckijem na vseh teh sestankih. Povsod je bilo nekaj skupin ali posameznikov, ki so nasprotovali poročilu in odklanjali spremembe. Po njihovem naj se novonaseljenci vključijo (asimilirajo), ali pa naj se vrnejo od koder so prišli. Taki starokopitneži so bili povsod v manjšini, a večkrat zelo glasni.

Zaključna konferenca z največjo udeležbo je bila 28. julija v Melbourne pod vodstvom g. Dolana (ACTU). Po nagovorih ministra g. Hodgesa, "shadow" ministra g. Younga in prof. Zubrzyckija so navzoči komentirali na poročilo o multikulturalizmu in na predloge glede državljanstva. Večina zborovalcev je soglašala z vsemi govorniki.

D.

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v pisarno in stan za cerkvi!)
Telefon: (02)637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478

SLUŽBA BOŽJA je pri Sv. Rafaelu v Merrylandšu vsako nedeljo ob 9:30 dopoldan, vigilna sobotna maša (velja za nedeljsko) pa ob sedmih zvečer. Pol ure pred mašo je vselej prilika za spoved. Pridite pravočasno, da pridete na vrsto, ker pričetka maše ne bomo kasnili! Starše prvoobhajancev lanskega leta in tudi preteklih let lepo prosim, naj poskrbe, da bodo otroci redno prihajali k spovedi in sveti maši. Nekaterih po opravljenem prvem obhajilu skoraj ne vidimo več. In ko se spet prikažejo, je z otrokovim znanjem spovednih molitvic pri kraju, ker so medtem vse pozabili... Isto velja za birmance preteklih let. Ko so po želji staršev birmo opravili, so žal tudi "odpravili" v glavnem vse, kar se tiče verskega življenja. To večkrat poudarjam in tudi znova pišem – v upanju, da se bo staršev le kaj "prišlo".

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo na drugo nedeljo v septembru (12. sept.) ob petih pop. v Vila Maria kapeli. Tokrat bo gostoval sydneyjski mladinski zbor in prepeval pri maši.

CANBERRA ima slovensko mašo vsako tretjo nedeljo v mesecu – 15. avgusta, 19. septembra... Kraj je isti (St. Bede's Church, Red Hill, A. C. T.)

NEWCASTLE – Slovenska maša za rojake tega predela N. S. W. je na peto nedeljo v mesecu, kadar pride. Torej 29. avgusta in sicer ob 3:30 popoldan. Posebnost bo tokrat petje sydneyjskega mladinskega zbora med mašo, da bo malo spremembe. Po maši običajna čajanka v dvorani za tamkajšnje rojake in goste.

WALKATHON imamo letos na nedeljo 22. avgusta. Lepo se priporočamo, da vsi sodelujete. Le tako bo ta akcija res uspešna in močna injekcija našemu izpraz-

njenemu gradbenemu fondu. Junijskemu "Rafaelu" so bile priložene kuverte, katerih naj bi se poslužili predvsem sydneyjski rojaki in darovali v fond. Zdaj je naša glavna skrb, kako bomo plačali dvojni obrok posojila (skupno osem tisoč dolarjev), ki ju bo treba odrediti v mesecu septembru. Doslej še nismo zaostali, za naprej pa ne vem; vem pa, da bi ju danes ne mogel plačati, tudi če bi ju moral. Upam, da ne boste dovolili, da bi zaostali z odplačilom. Najlepše pokažete svojo dobro voljo s tem, da darežljivo podprete naš letni Walkathon in vse naše prireditve.

PRVO SVETO OBHAJILLO bo na vrsti 19. septembra. Naši malčki se že od pričetka šolskega leta pripravljajo na ta njihov veliki dan. Podprimo jih z molitvijo in dobrim zgledom, predvsem, da bomo redno prejeli svete zakramente ter jim vselej dajali zgled ljubezni in spoštovanja v družinah ter naših skupnostih: pri cerkvi, pri društvu in klubu.

BIRMANSKI KANDIDATI se tudi resno pripravljajo na zakrament, ki ga bodo prejeli v začetku prihodnjega leta. Tudi zanje je redno prejemanje obhajila in redna udeležba pri nedeljski maši zelo važna zadeva, obenem pa resna skrb staršev.

RAFAELOVO bomo letos praznovali na četrto nedeljo prihodnjega meseca – 26. SEPTEMBRA. Že sedaj se priporočamo, da mislite na primerne stvari za SEJEM, ki je običajno na sporedu ob tem našem prazniku. Glavno pa je, da se ob prazniku cerkvenega zavetnika znova zavemo, kako velika dobrota je, da se moremo nedeljo za nedeljo shajati v lastni cerkvi k službi božji v domačem jeziku. Mogočnega zavetnika imamo v nadangelu Rafaelu – naj nas varno vodi po poti zveličanja. Rad opravlja to službo, če mu le dovolimo in če se pogosto zaupno k njemu zatekamo.

40–URNI POST, ki sem ga omenil v prejšnji številki, je letos prinesel v prid lačnim res lepo vsoto 743.60 dolarjev. Posta so se udeležili Henry Stariha (ta je akcijo organiziral), Miriam in Judita Bavčar, Jennie in Tončka Stariha, Judy in Karen Šajn, Danica Grželj in Miriam Sušnik. Seveda je sponzorjev veliko več – predolga vrsta imen, da bi jih mogli objaviti. Vsem lepa hvala za žrtve, ki so jih doprinesli v plemeniti namen – v prid lačnim.

SLOVENSKA ODDAJA na 2EA v priredbi našega verskega središča bo ravno na dan Walkathona, dne 22. avgusta ob 7:30 zjutraj, nato pa spet čez dva dni, v torek 24. avgusta ob 10:15 zvečer.

Ponovno omenjam: ne bojte se povedati svojega mnenja o slovenskih oddajah, naj že bo kateremu koli našemu napovedovalcu, ali pa pišite na vodstvo: 2 EA – Slovenski program, Box 21, G.P.O., Sydney, 2001.

NAROČNIKOM "Ognjišča", "Družine" in "Ave Marije" sporočam, da bo odslej mogoče naročiti te liste po letalski pošti. Res več stane, a navadna pošta je za tiskovine tako negotova in počasna, da letalsko tudi z naše strani priporočamo. Saj vzame tri ali pa še več mesecev, da pridejo časopisi oz. revije do nas, če se celotna pošilja celo ne izgubi. . . Tudi ni tisk več zanimiv, ker ne prinaša svežih novic.

Kdor se za to zanima, naj se pri nas informira za ceno pošiljanja po zračni pošti. Rade volje tudi še vedno posredujemo pri naročilih in naročnini.

ZLATO POROKO praznujeta 7. avgusta letos gospod LUDVIK in gospa MARIJA KLAKOČER. Pred petdesetimi leti sta se poročila v frančiškanski cerkvi v Ljubljani, poročil pa ju je glasbenik, zdaj že pokojni p. France Ačko. Oba zlatoporočenca sta že 25 let aktivna pri našem cerkvenem zboru: gospod Ludvik kot prvovrstni pevovodja, gospa Marija pa kot odlična pevkva. K lepemu jubileju jima iz srca čestitamo z željo, da bi ju Bog ohranil čila in zdrava med nami ter bi še dolga leta prepevala v božjo čast.

Praznovanje zlate poroke je bilo v nedeljo po cerkveni slovesnosti v novi dvorani v Merrylandsu. Poleg obeh hčerk ter njih družin so se ga udeležili vsi člani pevskega zbora s svojimi družinami. Več o tem pa v septembrski številki.

NAŠI POKOJNI:

Dne 28. junija je umrla ALBINA FRANČIŠKA BAXTER (rojena Poklar). Rojena je bila 21. maja 1923 v Slovenski Bistrici. V Avstralijo je prišla pred 33 leti. Nazadnje je živela v Dundas, zaposlena pa je bila pri Bonds Co., Wentworthville, N. S. W. Pokopali so jo 8. julija na livadnem pokopališču Pingrove, mašo zadušnico pa smo imeli 20. julija pri Sv. Rafaelu. Pokojnica zapušča v Lapstone, N. S. W., hčerko Mary por. Go, v Melbournu eno sestro, drugo sestro pa v domovini.

V petek 9. julija je Kingswoodu, N. S. W., umrla MARIJA STRAH (rojena Prelec). Pokojnica je bila rojena 19. decembra 1936 v Gerlincih, župnija Pertoča, okraj Cankova v Prekmurju. Bila je otrok družine desetih, oče je bil Avguštin Prelec, mati Ana r. Gomboc. V Avstralijo je prišla leta 1960 in se na Štefanovo istega leta v Paddingtonu poročila s Petrom Strahom. Poleg njega zdaj zapušča devetletno hčerko Nancy.

Pokojna Marija je bila blaga žena in skrbna mati, ki je vedno rada pomagala, kjer je le videla pomoči potrebne. Dober mesec pred smrtjo je bila preizkušana s hudim trpljenjem. Iskala je pomoči v bolnišnici, kjer so ji začasno pomagali ter jo poslali domov, a bolezen je rapidno napredovala. Bolnica je prejela zakramente svete Cerkve in bila lepo pripravljena za odhod s tega

sveta. Vdano je sprejela iz božje roke tudi smrt.

Na predvečer pogreba smo se zbrali ob njeni krsti v pogrebem zavodu v Blacktownu k molitvi rožnega venca za pokoj njene duše. Pogrebno mašo smo imeli v naši cerkvi v torek 13. julija, nato smo jo pospremili na pokopališče v Rookwood med slovenske grobove. Številna udeležba je pokazala, da je imela pokojnica veliko prijateljev. In sama je pred smrtjo naročila možu, da se po smrti vsem zahvali za obiske v bolnišnici ter številne dobrote, ki jih je bila v času bolezni deležna ona in njena družina.

To Marijino prošnjo zdaj mož Peter s hčerko Nancy preko mene izvršuje, dodaja pa tudi iskreno zahvalo vsem za številne izraze sožalja, za udeležbo pri molitvi rožnega venca, pri maši zadušnici in pogrebu, ter za cvetje, ki je prekrilo Marijin grob.

Ravno na praznik Karmelske Matere božje, v petek 16. julija, je v domu onemoglih (Our Lady of Consolation Home), Rooty Hill, N. S. W., zaključila svoje zemsko življenje SESTRA ALOJZIJA (GEBHARDINA) HRASTNIK F. M. M. Pokojnica je bila rojena 29. aprila 1895 v vasi Preloge, občina Zgornja Ložnica. V redovno kongregacijo frančiškank Marijinih misijonark je vstopila 12. februarja 1918 na Dunaju. Od 87 let svojega življenja jih je kot redovnica preživela 65 in od teh 30 kot misijonarka v Šanghaju na Kitajskem. V septembru 1953 so bile ob komunistični zasedbi vse misijonarke izgnane iz Kitajske, med njimi tudi naša pokojnica. V Avstralijo je prišla tri leta kasneje (1956) in pomagala zlasti v šivalnici: šivala je in pletla za sestre in za prodajo v prid misijonom.

Pokojna sestra Alojzija se je odlikovala po veliki ljubezni do svete maše, do svete evharistije in do Matere božje. Njena najljubša molitev je bila rožni venec. Zelo goreče je tudi častila Srce Jezusovo. Po zgledu svetega Frančiška je ljubila naravo, zlasti cvetlice, ki jih je rada nabirala in nosila pred Marijin kip. Rada je prepevala, zlasti Marijino pesem, ki je priznana himna redovne družine frančiškank Marijinih misijonark. V svoji bolezni je večkrat prosila sestre, naj zapojejo to pesem, da je ob njej lažje prenašala bolečine.

Pogrebna maša za pokojno s. Alojzijo je bila opravljena 22. julija v kapeli Doma, kjer je umrla, nato pa smo jo spremili na pokopališče v Rookwood, kjer ima njena redovna družina grobove ne daleč od slovenskega dela pokopališča.

Pokojna sestra je imela še pet bratov in pet sester, od katerih so v domovini živi še trije: dve sestri in en brat.

Naj vsi naši pokojni počivajo v miru božjem, mi pa jih ne pozabimo v svojih molitvah! Vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

P. VALERIJAN

DRUGI DEL postopka za razglasitev škofa Slomška med blažene pripravlja v Rimu frančiškanski pater Bruno Korošak, univerzitetni profesor in izvedenec v svetniških postopkih. Ta del se imenuje "Positio historica" – znanstveni življenjepis svetniškega kandidata. Delo je še posebno važno, ker ni več živih prič, ki bi mogle pričati o krepostih škofa Slomška.

Slomškovi spisi so bili pregledani in Kongregacija za svetniške postopke je 18. decembra lanskega leta objavila odlok, da ni ovire in se more postopek v redu nadaljevati. Bog daj, da bi bil tudi ta drugi del v rokah p. Bruna kmalu srečno končan!

Slomškovo zadevo lahko pospešimo tudi mi in sicer s tem, da se našemu svetniškemu kandidatu zaupno priporočamo v svojih številnih potrebah.

NOVOMAŠNIKA ima letos tudi Slovenija v svetu in sicer naša argentinska skupnost. To je **LOJZE URBANČ**, sin izseljenske družine Alojza Urbanč (doma iz Leskovca) in Ane r. Pirc. Urbančevi so se naselili v mestecu Trancas, sedemdeset kilometrov od Tucumana, v severnem delu Argentine.

Novomašnik je bil rojen 25. julija 1958. Bogoslovne študije je končal na teološki fakulteti v Tucumanu, kjer je bil v stolnici 30. maja letos posvečen v duhovnika. Istočasno z njim je bil njegov brat **FRANCI** (rojen 29. januarja 1960), ki je tudi bogoslovec, posvečen v diakona. Novo mašo za svoje ožje rojake je imel Lojze že 1. junija na sedežu podjetja ETA, slovesna nova maša za farane domače župnije Trancas pa je bila 6. junija.

Obema Urbančevima bratoma tudi od avstralske Slovenije v svetu iskrene čestitke, zlasti seveda novomašniku!

Naj ob tej priliki omenimo, da je bil **Janez Urbanč**, lani v septembru v Argentini umrli slovenski duhovnik, novomašnikov stric. Nad 25 let je plodno župnikoval v Trancasu in veliko pripomogel, da se je naselje iz vasi razvilo v malo mesto. Zgradil je lepo cerkev, osnovno šolo, gimnazijo in obrtno šolo ter več podružničnih cerkev. Nedavno je tamkajšnji župan odredil, naj ena glavnih ulic v bližini glavnega trga nosi njegovo ime: **Rdo. Juan Urbanc**. Dela pokojnika bodo še dolgo pričala o slovenski prisotnosti v svetu. Škoda, da ni dočkal nove maše svojega nečaka!

V ŠPANIJO so bile uprte oči vsega sveta, ko je šlo za svetovno nogometno prvenstvo. Kaj vse so počeli ob letošnji zmagi Italijani in kaj tisti, ki jim je zmaga ušla, je nekaj nepopisljivega. Celo o samomorih po Braziliji so pisali dnevni časopisi... Šport je za marsikoga zares drugi evangelij, če ne celo prvi.

Med ostale kulturne prireditve, ki so izbrabile letošnje nogometne tekme za svetovno prvenstvo vupanju na lep obisk in uspeh, je bila tudi andaluška razstava v Madridu z naslovom: "Petnajst let športa v likovni umetnosti". Bila je v bistvu pregled najboljših likovnih dosežkov, ki so bili doslej prikazani na tradicionalnih mednarodnih bienalnih s športno tematiko. V zbirki najboljših likovnih del je bila s svojo grafiko zastopana tudi slovenska grafičarka Tinca Stegovec.

Ko že ravno omenjamo to našo umetnico, naj dodamo, da je dobila še drugo pomembno priznanje: Ustanova "World University" v Tusconu, Arizona, ZDA, ji je na pobudo mednarodne biografske zveze na angleški univerzi Cambridge podelila častni doktorat iz likovnih umetnosti in doktorsko članstvo v svoji ustanovi.

"INTERVJU", beograjska revija, je prinesla razgovor z znanim beograjskim primarijem dr. Brankom Gačićem, ki je vodja Inštituta za mentalno zdravljenje in organizator Centra za družinsko terapijo o alkoholizmu. Njegova izjava se glasi: "Pitje alkohola je pri

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

nas del vsakdana. Pri nas se pije ob vsaki priložnosti, ob rojstvu, krstu, smrti, povsod počujajo človeku steklenico v roke . . ." O številu alkoholikov v Jugoslaviji je povedal tole: "Po nekaterih zdravniških podatkih jih je nad 400.000 v vsej Jugoslaviji. So pa tudi zelo verodostojni podatki, ki kažejo že na milijon. Sam Beograd jih ima registriranih okrog 60.000. Vendar moramo obe številki pomnožiti s tri ali celo s pet. Ker poleg alkoholičarja so od te bolezni praktično prizadeti vsi, ki z njim živijo, to so žena, otroci, najbližji v okolici in celo sodelavci na delovnem mestu . . ."

POSMRTNO odlikovanje je izraelska vlada podelila litvanskemu katoliškemu duhovniku Broniusu Paukstysu. Umril je leta 1966 v Kaunasu v Litvi v starosti 69 let. Mož je med zadnjo vojno s tveganjem lastnega življenja rešil nekaj tisoč litvanskih Judov pred nacisti.

Paukstys je bil član družbe svetega Don Boska (salezijanec). Odlikovanje, ki ga je zdaj prejel, je visoko izraelsko priznanje, ki se imenuje "medalja pravičnika". Najbrž je prvi katoliški duhovnik, ki mu je bilo priznanje podeljeno. Obenem so judovske oblasti v parku judovskih mučencev zasadile drevo, ki bo nosilo Paukstysovo ime.

Z BREZPOSELNOSTJO je udarjen ves svet, a kriza brezdelja še kar raste. V Zapadni Nemčiji je predsednik glavnega vladnega urada za zaposlitev nedavno izdal svarilo o dvigu števila brezposelnih. Po njegovih računih bo še pred koncem tega leta, torej v skromnih petih mesecih, število nezaposlenih v Zapadni Nemčiji presegljo dva milijona. — Ni čudno, da se hočejo rešiti tujih delavcev, ki so jim postali breme, kakor so bili pred leti zaželjena delavska sila. Ker pa so vsi iz manj razvitih ali slabo upravljanih dežel, je razumljivo, da nočejo domov. Tudi mnogo naših rojakov, na delu v Nemčiji, bi se raje izselilo preko morij, kot da bi odšli v domovino, ki zanje prav tako nima dela.

Tak je položaj v Evropi in gotovo ni rožnat. Mi pa zabavljamo čez Avstralijo, ki je v primerjavi z drugimi deli sveta še kar na dobrem . . .

ZIMBABWE je s svojimi znamenitimi Viktorijskimi slapovi gotovo ena najlepših afriških dežel, ki je privabljalna in kljub neustaljenim razmeram še danes privablja turiste iz vseh delov sveta. Ni nam neznan, zakaj je zadnji čas o njej domala v vsakem našem dnevnom časopisu. Med šestimi osebami, ki jih je tam ugrabila gverila za talce ter za ceno njih življenja zahtevala izpustitev dveh svojih voditeljev, sta poleg dveh Amerikancev in dveh Angležev tudi dva Avstralca. William Butler je 31 let star in doma iz Newcastla, 25-letni Tony Bajzelj pa je iz Ulverstone, Tasmanija. Na tem potovanju je od februarja lanskega leta, za-

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

ključil pa naj bi ga prihodnji mesec, ko bi se v Evropi sešel s svojimi starši in se po obisku domačih vrnil z njimi domov.

Tonyjev priimek zgovorno pove, da je po očetu slovenskega rodu. Oče Jernej Bajzelj je bil v prvih letih povojnega slovenskega priseljevanja v Avstralijo med skupino fantov, ki je z arhitektom Robertom Cvetom Mejačem na čelu in po njegovih načrtih izdelala spomenik padlim mesta Ulverstone. Je v obliki visokega stolpa treh stebrov (vojska, letalstvo, mornarica) z veliko uro in svetilnikom na vrhu. Še vedno je občudovan ter priznan za "landmark" Tasmanije — le to, da je spomenik ideja in delo Slovencev, se je v teku treh desetletij že kar pozabilo . . .

Jernej Bajzelj je dobil za ženo Wilhelmino, ki je holandskega rodu. S pridnostjo sta ustvarila "Bajzelj's Holiday Homes", motel in restavracijo za številne turiste. V njun dom že vrsto let prihajajo tudi naše MISLI.

Usoda šestih ugrabljenih, med katerimi je njun sin Tony, je danes še neznana. Upajmo z njima, da se bo tragična ugrabitev le srečno razpletla in se bo sin zdrav vrnil domov. Bog daj!

Ugrabljeni
Tony
Bajzelj

kotiček naših mladih

KEKČEVA PESEM

Kaj mi poje ptičica,
ptičica sinička?
Dobra volja je najbolja,
to si piši za uho,
mile jere, kisle cmere
z nami vštric ne pojdejo.

Kaj odmeva mi korak,
ko po stezi stopa?
Dobra volja je najbolja!
Bodi dan na dan vesel,
smej se, vriskaj, pesmi piskaj,
pa lahko boš srečo ujel!

Kaj potok mi žubori,
ko po kamnih skače?
Dobra volja je najbolja
na vsej širni zemlji tej,
lica rdeča, smeh in sreča,
to zaklad je, hej, juhej!

Frane Milčinski

DRAGI OTROCI!

Danes pa spet pogledimo po Viktoriji ter poiščimo
med mladimi nekoga za našo Galerijo!

Dragi striček!

Mama me je nagovorila, naj se še jaz oglasim. Pa nisem imel korajže, ker ne znam dosti. Šele ko mi je obljubila, da mi bo pomagala, sem se odločil. Če boš pismo objavil, bo to prvič, da bo nekaj mojega natiškanega in bom prav ponosen.

Veš, tukaj ni Slovencev in nimam prilike, da bi hodil v slovensko šolo, kot to delajo otroci v Melbournu in Sydneyu in Adelaidi. Z mamico poskušam prebrati Kotiček in tudi nekaj slovenskih knjig imam, ki mi jih je poslala stara mama iz Slovenije. Tako upam, da ne bom pozabil slovenskega jezika. Rad bi presenetil staro mamo, kadar bomo šli na obisk v Evropo.

Striček in vsi Kotičkarji – lepe pozdrave! – Peter Viher, 12 let, Ballarat, Vic.

Ustavimo se v PRETNARJEVI družini, ki je prišla v Avstralijo izpod prelepih gorenjskih planin. Oba fanta sta bila rojena na Jesenicah: starejši JULIJAN in JANEZ (rojen 1959), ki ga predstavlja slika. Družina je najprej živela v melbournskem okraju Burwood, kjer sta fanta obiskovala osnovno šolo, kot člana kršćanske družine seveda tudi verouk, ki ni za doraščajočega otroka prav nič manj važen kot ostali šolski predmeti. Leta 1970 se je družina preselila na svoje posestvo v Cockatoo, fanta pa sta nadaljevala šolanje na Monbulk High School. Julijan je nato ostal na farmi, ker ima veliko veselje z živalmi in kmetijskimi stroji, John pa je nadaljeval študij na Chisholm Institute of Technology. V decembru lanskega leta je srečno končal šolo, letos na dan 13. maja pa je v dvorani Dallas Brooks Hall v Melbournu prisostvoval šolski slovesnosti ter vesel prejel zasluženo diplomu: Bachelor of Engineering (electrical).

Starši in brat so na Janeza upravičeno lahko ponosni. In kljub težkemu študiju je še vedno rad tudi pomagal pri delu na farmi, ali pa mami v kuhinji. Za razvedrilo pa oba Pretnarjeva brata kaj rada jahata po farmi, a še raje z detektorjem ali izpiralcem iščeta zlato. (Če sta že kaj našla, pa poročilo ne pove . . .) Oba tudi še dobro govorita slovensko in vključena sta v mladinsko sekcijo društva Planica.

Tudi mi iz srca čestitamo Janezu k lepemu uspehu ter mu želimo vse dobro na življenjski poti. Pa tudi Julijanu, da bi bil dober farmar, saj tudi teh Avstralija nujno potrebuje. In prav rad potrdim temu, kar mi je Pretnarjev oče napisal nedavno ob koncu pisma: "Midva z ženo z velikim zadovoljstvom prebirava v MISLIH o uspehih naše mladine na vseh poljih. Mnenja sva, da smo Slovenci kar lahko ponosni na svoj mlajši rod! . . ."

NOBLE PARK, VIC. — Pošiljam Vam dar za bodoči Dom ostarelih v Kew in dvajset ameriških dolarjev, ki mi jih je kot svojo naročnino za MISLI poslala iz Glendale, N.Y., ZDA, Emilie Krošelj. Če se spomnite, sem zanjo lani enkrat naročila MISLI ter jih redno, četudi zelo pozno, prejema in zelo ceni. V zadnjem pismu pa mi je omenila, da je v našem mesečniku zaman iskala kako poročilo o svoji teti, ki je umrla v Avstraliji. Teti je ime **ERMINIJA CIMPRič**, živelja pa je v Brunswick Heads, N. S. W. Umrla je v bolnišnici za težko, neozdravljivo boleznijo dne 3. decembra 1981, pogreb pa je bil 7. decembra.

Toliko iz pisma. Mogoče se boste lahko pozanimali in zvedeli kaj več o pokojni, da bo prišla v Matico mrtvih. Zanimivo, da po tako velikem ovinku preko ZDA zveemo za nekoga, ki je umrl med nami . . .

Naj preko MISLI pozdravim v Wodongi vse iz družine pokojnih Peričevih, zlasti seveda Danico in Valčko. Že več let se nismo videli. Sožalje ob izgubi dragih staršev! — **Amalija Mohar.**

Zahvaljujemo se Vam, da ste nam posredovali sporočilo o pokojni Erminiji Cimprič. Ime je sydneyskemu slovenskemu duhovniku p. Valerijanu popolnoma neznano in o smrti ga ni nihče obvestil. Se bo pozanimal in skušal dobiti o pokojnici več podatkov za Matico mrtvih. Še enkrat: hvala! — **Urednik.**

HOBART, TAS. — Vse nas je pretresla vest, da je eden izmed ugrablencev v Zimbabve naš tasmanski in sobenem slovenski rojak **Tony Bajzelj** iz Ulverstone. V časopisu zasledujemo razvoj dogodkov in upamo, da se bo vse srečno izteklo. Včasih si bil v nevarnosti morda v vojaški službi in uniformi, danes pa nisi varen prav nikjer, niti ne kot miroljubni turist. . . Na svetu je čedalje več terorja in krivic, Afrika pa očitno še posebej vre: gverilci na vseh koncih in krajih pravlajo pot diktaturi. V mnogih "svobodnih" afriških državah so prebivalci zdaj na slabšem kot so bili prej, ko so bile še kolonije.

V časopisu smo brali, kako je ves Ulverstone, kjer je Bajzelj Tony preživel večino svojega življenja, v skrbeh zanj in v sočutju s starši. V cerkvi so imeli celo posebne skupne molitve za ugrabljenega Tonyja in

Melbournskim rojakom je na uslugo

**ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT**

**18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159**

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

križem australske slovenije

ostalih pet. Prav in lepo bi bilo, ko bi se tudi verni avstralski Slovenci v molitvi spomnili tega žalostnega dogodka. Ko vse človeško odpove, je molitev še edina sila, ki more napraviti čudež. (Naj omenim, da smo v slovenski cerkvi v Melbourneu imeli na nedeljo 1. avgusta v ta namen sveto mašo in v cerkvenih oznanilih smo prosili rojake za molitve. Tudi sem pisal v imenu tukajšnjih Slovencev Bajzljevi družini. — Op. ur.)

Prejmite iskrene pozdrave iz Tasmanije pater urednik in seveda vsi bralci naših dragih MISLI! — **N. N.**

CHICAGO, ILL., U.S.A. — Dolgo je že, kar sva si dopisovala. Vem, da si zelo zaposlen, jaz pa prav tako. A zamikalo me je, da se spet oglašim, ker si tako lepo pisal v MISLIH o mojem stricu, goslarju Blažu. (V letošnji aprilski številki sem v rubriki "Izpod Triglava" res omenil njegovo smrt in seveda njegovo življenjsko delo: preko 600 gosli mednarodnega priznanja. Seveda se mi sanjalo ni, da je v sorodstvu z dragim sobra-

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.

182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

tom, rojenim v ZDA, s katerim sva skupaj študirala v slovenskem frančiškanskem semenišču na ameriških Brezjah. — Op. ur.) Moja mama je bila "od doma", kot pravimo, Demšarjeva: goslar Blaž je bil njen brat. Ko sem bil v Sloveniji na obisku, me je vozil okoli in mi razkazoval lepote mamine domovine. S ponosom mi je pokazal svojo delavnico in mi razlagal o svojem delu, katerega je zdaj po smrti prevzel njegov sin Vilko. Naj tudi omenim, da je imela njegova žena Marija sestro v Novi Zelandiji, kjer je predlamskim umrla in pustila dve hčeri.

Tudi slika pevskega zbora bratov Pirnat me je v MISLIH razveselila. Z njimi sem se spoznal na enem svojih obiskov Slovenije, saj je eden izmed njih delal z mojim stricem Antonom Demšarjem ter njegovo ženo v inštitutu za restavriranje. Tudi peti sem jih slišal, ko so mi napravili ob obisku "privatni koncert". Pirnatovi imajo sorodnika s priimkom Maček, ki je duhovnik newyorške nadškofije.

Sem si mislil, da te bodo tele podrobnosti morda zanimale. In povedati ti moram, da vselej prav verno prebiram MISLI, čim pridejo. Žal so po navadni pošti vselej zelo kasne. Za primer: marčna in aprilka številka sta prišli včeraj (10. junija) in danes...

Še se spominjam svojega obiska Melbournu ob priiliki blagoslovitve vaše cerkvice. Kdaj boš pa ti prišel nas obiskat in pogledat svoje stare ameriške kraje in znanca? Pozdrav! — P. Blase Chemazar, O. F. M.

**Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournu
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtoharvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

GEELONG, VIC. — Sicer gospodične in gospe kaj nerade priznajo svojo starost, ko gre za praznovanje posebnih obletnic, pa le morajo s številko na dan. Pa saj pravijo, da je nekdo toliko star, kolikor se počuti. In nam vsem znana gospa **Justina Pobežin** se po vsem videzu počuti kot dvajsetletno dekle — kljub temu, da je nedavno s svojci in prijatelji praznovala svojo šestdesetletnico rojstva in tridesetletnico prihoda v Avstralijo. Vedno je rada pomagala novodošlim in mnogim slovenskim fantom nudila na svojem domu v Norlane streho in domačnost ter jim nadomeščala mamo. Njeno popularnost lahko merimo po tem, da se je njenega praznovanja udeležilo preko dvesto oseb ter je o dogodku pisal celo lokalni časopis. Čestitamo in ji želimo še dolgo vrsto let! — **Poročevalec.**

Čestitkam se pridružuje tudi p. urednik, saj mu je gospa Justina pred ustanovitvijo Baragovega doma v Kew velikokrat pomagala, ko ni vedel kam z novodošlimi fanti. Na mnoga leta!

MAIDSTONE, ONT., KANADA — Pošiljam Vam naročnino za letošnji letnik mesečnika MISLI in oprostite mi, da sem se tako zelo zakasnila. Vaš list so nam naročili Plesničarjevi in moram povedati, da sem

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata
MILI in JAKOB BOŽIČ

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

ga vselej zelo vesela. Zdi se mi, da je vedno bogatejši. Tudi tisk in papir sta zelo dobra, dočim opažam pri mnogih drugih listih, da lepo in dobro polagoma nadomešča revnejše. Moram povedati, da so mi zelo všeč platnice — kombinacija fotografije in narodnih motivov. Letošnji motiv na platnicah MISLI se kaj lahko uporabi za čelni del avbe ali zavijačke pri slovenski narodni noši.

Želim Vam in mesečniku MISLI veliko lepih uspehov ter veliko vnetih bralcev. Lepo Vas in vse bralce pozdravlja — Mimi Martinčič.

REŠITEV julijske križanke:

Vodoravno: 1. vi; 4. beg; 5. nos; 7. mak; 8. goba; 10. ura; 11. avša; 13. Ostram; 15. godba; 18. masa; 19. she; 21. avla; 23. med; 24. tek; 25. tel(efon); 26. ar. — Navpično: 1. veka; 2. Ig (pri Ljubljani); 3. zobar; 4. (Friderik) Baraga; 5. No.; 6. Sava; 7. mu; 8. grob; 9. Ra; 12. Šmihel (pri Novem mestu); 14. sa-pa; 16. osat; 17. davek; 18. Mr.; 19. smer; 20. Ed; 22. L(udvik) K(lakočer); 25. ta.

Rešitev so poslali: Slovenske sestre v Slomškovem domu, Ivanka Kropich, Vinko Jager, Zalika Svenšek, Viktorija Gajšek, Frančiška Klun, Marija Oražem, Jože Grič, Elka Pirnat, Amalija Kucler, Danica Petrič, Francka Anžin in Marija Špilar, Stanko Aster-Stater.

Izžrebana je bila FRANČIŠKA KLUN.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV, izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

SEM dolgoletni naročnik MISLI in živim v Melbourne, kjer imam lastni dom. Žal sem že nekaj časa vdovec in zelo pogrešam domače družine. V ta namen iščem poznanstva s samsko ali ovdovelo Slovenko v starosti okrog šestdeset let, ki morda prav tako kot jaz preživlja leta osamelosti. Mogoče bi si lahko skupaj pripravila nekaj zadovoljnih in prijetnih let.

Samo resne odgovore pošljite na uredništvo MISLI pod šifro "Prijetna starost". Tajnost zajamčena.

Uredništvu pa hvala za objavo! — N. N.

KDO BI VEDEL Povedati . . .

. . . kje v Avstraliji živi PEPI KOREN iz Kobarida, star okrog štirideset let. Svoj čas je živel v Geelongu, bil pa je tudi na opalskih poljih v Južni Avstraliji. Domači sprašujejo po njem preko geelongške družine Marcola.

Slehera vest o pogrešanem bo hvaležno sprejeta.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

DOVTIPNE OD DOMA

— RESNICI V BRK . . .

- + *Govorništvo in kozmetika imata iste metode in cilje.*
- + *Včasih je bilo malo poklicanih in vsi so bili izvoljeni. Sedaj smo vsi poklicani in izvoljeni, pa še nas je premalo za vse delegacije.*
- + *Ne dolžite okvire očal za ozke poglede!*
- + *Položaji se v miru osvajajo z govorniškimi rafali.*
- + *Vedno smo imeli veliko idej. Če se prav spomnim, je bila ena celo uporabna.*
- + *Kot kandidat ima precej moralno-političnih kvalit: dva prijatelja, tri sorodnike in enega znanca na vodilnih položajih.*
- + *“Kako bi rešili problem na Poljskem?” — “Zelo preprosto: danes naj Poljaki napovejo Američanom vojno, jutri se jim pa vdajo.”*
- + *Obdržite svetlo prihodnost, rajši mi dajte žarnico!*
- + *Na političnih napakah se največ nauči narod.*

* * *

Pogovor med znancema na avtobusu.

“Ali ni prijetno, ko ti ni treba voziti? Brez skrbi se pelješ, v službo pa prideš prav tako pravočasno.”

“Ja, to je pa res. — A samo med nama: kdaj so pa tebi vzeli vozniško dovoljenje?”

Babica vnučku: “Kajne, Blažek, da je ta klobasa zares dobra?”

Blažek: “Ja, zares je dobra, babica; samo njena konca bi morala biti bolj narazen.”

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste
z MAKSOM HARTMANOM po domače
pomenili za čas prevoza, delo pa bo
opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

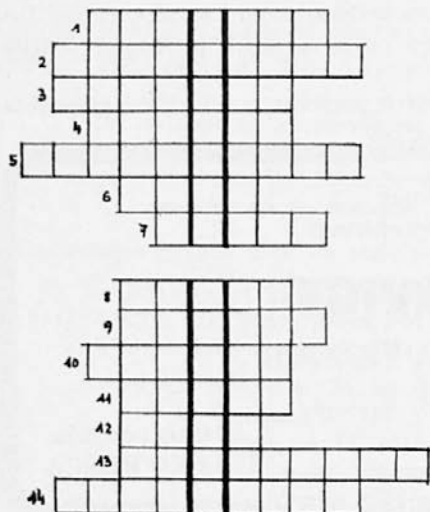
Ob večernih urah kličite Maksovo
številko doma: 850 4090

UGANKARSKI SPREHOD
PO PRIMORSKEM

1. Eden največjih slovenskih katoliških pisateljev (rojen na Tolminskem). 2. Priimek priljubljenega primorskega pesnika. 3. Kraj ob Soči, znan iz prve svetovne vojne. 4. Glavno mesto Goriške. 5. Važen kraj v Vipavski dolini. 6. Ime reke, ki ponikne v Škocjanske jame. 7. Slovensko pristanišče. 8. Rojstni kraj Simona Gregorčiča. 9. Glavni kraj Tolminskega. 10. Kraška vas, ki je izletniško izhodišče v znamenite jame. 11. Ime za troje: visoko planoto na Primorskem, za reko, ki je glavna izvornica za Ljubljano, in tudi za kraj ob reki istega imena. 12. Ime reke, ki je po pesniku “bistra hči planin”. 13. Priljubljena in najbolj znana božja pot na Primorskem. 14. Priimek primorskega pisatelja, ki je bil ustreljen po zadnji vojni (njegovo črtico “Amerikanci” so objavile MISL v avgustovi številki 1980).

Črke v stolpcu povedo od vrha navzdol pridevek, ki smo ga Slovenci dali pesniku Simonu Gregorčiču.

Rešitev pošljite do 27. avgusta na uredništvo!

(Nadaljevanje z notranje strani sprednjih platnic)

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.— Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dolarjev.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS. — Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dolarjev, broširani 10.— dolarjev.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nemrtne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjigi 5.— dolarjev.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Poleg 527 pesmi so dodane tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana pri nas v Avstraliji) je na razpolago za 2.— dolarja.

TABORIŠNI ARHIV PRIČA (1., 2., 3. in 4. zvezek) — zbral dr. Filip Žakelj. Vsaka knjiga po 4.— dolarjev.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. — Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena 13.60 dolarjev.

ZBIRKA CELOVŠKIH MOHORJEVK 1982.— Štiri vredne knjige za ceno 14.— dolarjev.

ZBIRKA GORIŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 15.— dolarjev. (Na razpolago jih nimamo dosti.)

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Knjiga je izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja (Oak Flats, N.S.W.). Obsega preprosto pisane spomine na dogodke v Loški dolini med revolucijo in jim dodaja svoja razmišljanja o mednarodnem komunizmu. Cena 6.- dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigiliije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!